

Redningshunden

Nr 3-2017. 59 årgang

Medlemsblad for Norske Redningshunder

Redningshunden
nr. 3 2017
ISSN: 0803-8961

Informasjonstelefon
02 61 5
Telefaks
45 50 83 92
E-post
post@nrh.no
Hjemmeside
www.nrh.no

Redaksjonen
Redaktør
Terje Johansen
Tlf: 98 20 33 59
redningshunden@nrh.no

Stian Refsdal
Tlf: 47 01 87 96
stianrefsdal@gmail.com

Layout
Mick Sheard,
Tlf. 90 56 81 16
micks@online.no

Forsidebilde
Björg Elin Huseby og Amie
Foto: Geir Ole Laberg

Signerte innlegg i medlemsbladet er ikke nødvendigvis redaksjonens eller Norske Redningshunders syn. Utgiveren er uten ansvar for annonsene.

Innhold

- 4 Lederen har ordet
- 6 Redaksjonelt
- 8 Beredskapen
- 10 FTU informerer
- 12 Fra Fjell til Fjære
- 19 Til alle dere fantastiske frivillige i NRH!
- 22 Hovedkurs Nord Norge
- 26 Ei oppdatering om arbeidet med katastrofesøk i NRH
- 28 Vent.....
- 32 Agder distrikt
- 34 Sporkurs for fordypningslaget på Hovedkurs Midt-Norge
- 38 Øvelse på Akershus festning
- 42 Operativ ledelse- «Klart som tåke...»
- 46 Det er krevende å være redningshund
- 50 En uke i bobla
- 54 Lydighet – en nedprioritert øvelse?
- 56 Statue av Heidi
- 58 Dominans og lederskap
- 62 Kurs og trening
- 64 Søknadsskjema
- 65 Adresser
- 70 NRH-Butikken

Manusfrister:

Nr. 4/2017 – 15. november	utgivelse til jul
Nr. 1/2018 – 15. februar	utgivelse slutten av mars
Nr. 2/2018 – 15. mai	utgivelse slutten av juni
Nr. 3/2018 – 15. august	utgivelse oktober

Lederen har ordet

Sommaren er over og alle hovedkurs ettersøk er dermed ferdig, stor takk til alle som har stilt opp som kursleiing, instruktører og gode hjelpere!

Utan dykk hadde ikkje det vore mogleg å gjennomføre dette på ein så god måte. De stiller opp for at våre medlemmar skal få ei veke med trening, instruksjon og godkjenning. At de i tillegg har gjort ein svært god jobb kjem klart fram i dei gode kurskritikkane som er levert inn. Hovedkursa er ein del av fundamentet til NRH og det er klart viktig at desse held ein slik kvalitet og standard som gjer at medlemmane møter opp og godkjenner. Det er også på hovedkursa ein vesentleg del av vidareutviklinga skjer, både for instruktører og ikkje minst for dei som deltek på dei nye kursa eller på fordjupingslaga. I så måte er det eit stort ønske frå Hovedstyret at fleire får augene opp for det faglege påfyll som skjer her.

Gratulasjonar til alle som har nådd sine mål, til alle nye ekipasjar som er klare til å gjere ein innsats for den

Norske redningstenesta. Til dei som har litt igjen så er det berre å stå på vidare, det er stadig trong for nye ekipasjar. Me veit at hausten normalt er ei travel tid for NRH, både med tanke på aksjonar men terminlista er og rimeleg full av samlingar og prøvar.

Når bladet kjem ut så er valet ferdig og me har fått ein regjering som me fortentar. Uansett om den er raud, blå eller andre kulørar, så la oss håpe dei har NRH og andre frivillige i tankane når statsbudsjetta skal leggest fram, slik at rammevilkåra våre kan verte noko betre. Dette er og vil være hovudfokus framover, med å påverke byråkratiet og politikanane til å løyve meir midlar, samtidig som me må prøve å finne andre kjelder til inntekter for drift av organisasjonen.

Strategiplan for dei neste 4 åra er under revisjon og har vore sendt ut på høyring, dette er omfattande men viktig arbeid for korleis NRH skal utvikle seg vidare. Det er lett for den enkelte å ha fokus på meg og min hund, laget, distriktet og så NRH i

den rekkefølga. Då er ikkje strategi så viktig, men om NRH skal kunne utvikle seg og følgje med i endringane elles i samfunnet, så må dette være eit kontinuerleg arbeid. NRH har hatt 10-12 år med ei rivande utvikling, med å gå frå ein omsetning på rundt 2mill til det i dag er rundt 14 mill, tal på aksjonar er meir en fordobla. Frå administrasjonen vart oppretta i 2006 og fram til i dag er arbeidsoppgåvene mangedobla. HS og administrasjonen har klart å halde tritt med denne veksten så langt, men det har kosta mykje krefter og innsats som til dels har ført til at andre ting har måtte settast på vent. Her er det no viktig at me kan komme attende til ein meir framtidretta posisjon og då er strategien og handlingsplanane eit viktig verktøy. Men då er og svært viktig for HS at me får tilbakemeldingane frå organisasjonen som forankrar det arbeidet som vert gjort. Strategiplanen skal leggest fram for representantskapsmøtet i 2018 og vil bli eit viktig styringsdokument for kommande hovedstyret fram mot 2022.

I og med at arbeidsoppgåvene vert meir krevjande ligg det eit stort ansvar på valkomiteane rundt om, både til Hovedstyret men og til distrikt og laga. Det er viktig at det vert arbeidd aktivt for å skaffe personar som både har engasjement og kapasitet for styrearbeid samt erfaring og kunnskap som er naudsynt for å forvalte dei oppgåvene som styret vert pålagt.

Hausten er som regel ei travel tid for våre ekipasjar og eg vil ønske alle lykke til med aksjonar, trening, og godkjenningar fram mot at snøen kryp ned fjellet og det er tid for å finne fram ullklede, spade og sondestang.

Redaksjonelt

Denne gang kan redaktøren si seg fornøyd med både stoff og variasjon på det som er kommet inn til redaksjonen. Dette lover bra for de kommende numre.

DIO Agder har "gjenoppstått" etter lengre tids "dvale" da virksomheten dels har ligget nede. Men nå er det "full fart" igjen. Som kjent var jo Agder-fylkene "delt" mellom Sør-Rogaland og Telemark, men det er altså nå historie. Og bra er det!

I bladet finner vi en flott artikkel om den første treningssamling i regi av det gjenoppståtte, nye distriktet. Vi ønsker Agder lykke til videre!

Vi behandler ofte hundene våre i forhold til hvordan vi oppfatter våre relasjoner til dem. Hvem har ikke deltatt i diskusjoner om flokk og hierarki, hvem har ikke hatt bastante oppfatninger om rang og dominans. Og hvem turde å komme med motforestillinger av slike vedtatte "sannheter"?

I denne utgaven av RH har vi del 1 av en artikkel om nettopp dominans og lederskap, sakset fra et hefte utgitt av Canis: Kjør debatt!

I en utfyllende artikkel får vi også innsyn i Hovedstyrets arbeide med katastrofesøksutdanningen. Interessant lesning! Så kommer Claus Rydnedal med et interessant innspill om å få vår første lavinehund Heidi på sokkel. Her er det bare å hive seg på med synspunkter. At dette eventuelt skal lokaliseres på Voss, vil det vel knapt være strid om. Kanskje en sak som bør fremsendes til Representantskapsmøtet?

Fra Hovedkurset i Sør-Norge kommer kursleder Nina Leiros med "inside information!". Her beskriver hun hvordan rollen som kursleder er innenfra. Det som vi som kursdeltagere aldri ser, men som vi ofte tar som selvfølgeligheter. At de gjør en fantastisk jobb, hersker det ingen tvil om. Morsom lesning.

Fint er det også at vi denne gang har med hovedkurset i Nord-Norge. Dette har jo vanligvis vært avholdt noe senere enn i sør. Men nå klaffet det med utgivelsen av nummer 3.

Redaktøren har også under pseudonymet "instruktør" ytret noen

meninger om lydighet i NRH. Selv mener han å ha registrert at lydighet, eller retttere mangel på det, kommer fram i søksøvelsene. Manglende kontroll! Kjør debatt!

Å ta vare på vårt viktigste redskap, hunden, har ikke alltid hatt den plass i vår bevissthet som skulle være en selvfølge: Geir Wiik – som er dyrekiropraktor – gir en utmerket innføring i viktigheten av å følge med på hundens fysiske tilstand – og det kontinuerlig. Og i tillegg medfølger gode råd i den anledning; les og lær!

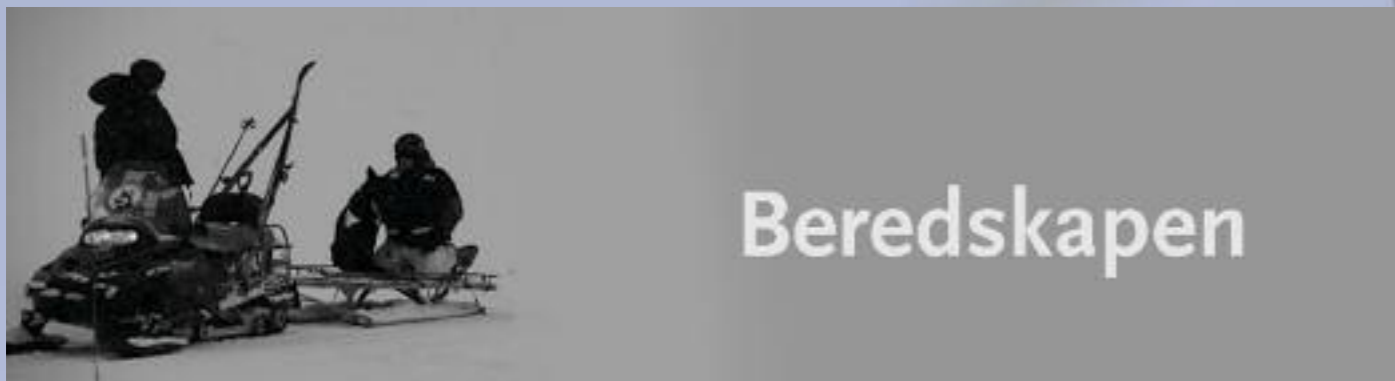
Det har vært avholdt OL-kurs i NRH regi. Interessant lesning, og for all del: en helt nødvendig spissing av våre beredskapsansvarliges kunnskaper.

Kurt Jarnes gir oss innblikk i hovedkurset i Midt-Norge, som i år gikk av stabelen på Røros. Forøvrig et kjempestort kurs, noe som selvsagt er både gledelig og nyttig, og stor takk til de som har planlagt og forberedt dette store kurset, og for alle som sørget for et vellykket storkurs!

Sist, men ikke minst: En tanke-vekkende historie ført i penn av Solfrid, som har gitt oss innblikk i en historie som heldigvis fikk et fantastisk utfall. Ofte får vi historier om hvordan vi har hatt det som hundeførere på ettersøkning. Her får vi en fantastisk historie fra en helt annen vinkel. Til ettertanke og refleksjon, fra håpløshet til mot, og til en åpenhjertighet som det står respekt av. Takk Solfrid, for at du delte din historie med oss! Dette finner dere i bladet, pluss enda mer.

I skivende stund er Hovedkurs Vest-Norge på Voss avsluttet, og referat derfra kommer i neste nummer. En stor takk til alle bidragsytere til dette nummer, lykke til med kontinueringer for de som skal det, og til forberedelser til kommende vinters mange kurs.

Beredskapen

Utdanning av operative ledere er viktig for NRH

Etter noen lange dager, og kvelder, sitter NRH igjen med 11 nye og flinke operative ledere. Og de kommer til å bli en viktig ressurs.

Etter meget gode tilbakemeldinger fra fjorårets kurs, var det tre instruktører med litt lavere skuldre som tok imot 11 spente elever på årets operativ lederutdanning på Røros.

Vi ser at vi har funnet en mal for opplæring som fungerer, og hvor hensikten er å gjøre elevene best mulig forberedt på det som venter på dem.

Den ordentlig treningen starter ikke før man er på reelle aksjoner, men for at møtet med virkeligheten ikke skal bli så «brutal», er det viktig at man som operativ leder møter opp med gode basiskunnskaper.

Kurset er bygget opp slik at det skal være relevant i alle deler av landet, om det møter to eller 22 hundeførere på leteaksjonen. De første dagene er det en del teori og trening på elektroniske hjelpemidler. Tanken bak er at en PC er et hjelpemiddel, noe man skal få hjelp av, ikke kjempe imot.

Etter hvert som datakunnskaper øker, kommer taktikken inn også. Alle i Redningstjenesten i Norge jobber etter den samme statistikken, og denne må våre operative ledere kunne godt.

De siste 10 årene har NRH hatt en voldsom utvikling på tekniske hjelpemidler, som for eksempel GPS og PC. Og derfor tenker NBU at tiden nå er inne for å ta tilbake taktikken.

Det er ikke PC-er og GPS-er som finner den savnede, det er det flinke OL-er og flinke hundeførere som gjør. Og derfor legges det ned mye tid på taktisk tenkning.

Med kunnskap på både teknikk og taktikk settes dette ut i praksis. Så hele onsdagen ble brukt utendørs, hvor

elevene fikk trene på OL-rollene ut i felt, men uten hundeførere. Det ble kjørt fem caser, med fokus på demente og motløse. Vi ser at denne dagen gir god læring for elvene, og det blir en bra gjennomkjøring før øvelsen som gjennomføres på torsdag. Øvelsen, med sine forskjellige caser, blir på en måte en eksamen. Det er en hektisk dag for alle deltakere. Men den formen øvelsene har hatt de siste årene, gir en utrolig godt læringsutbytte for alle som er med. Siden kurset er et godkjenningskurs, blir det avsluttet med både en skriftlig og praktisk eksamen. Og disse ble bestått med glans!

Utdanning av kvalifiserte nye operative ledere er veldig viktig for NRH. Den tjenesten NRH leverer til Redningstjenesten er veldig spisset, og det er derfor viktig at vi leverer i alle ledd. NRHs operative ledere skal ikke bare kunne lede egne mannskaper på en god måte, men også være en ressurs og rådgiver for de andre aktørene under en leteaksjon. Og derfor må vi sørge for at vi blir så gode som mulig på det vi allerede driver med i dag.

I fjor var første gang NRH kjørte et formelt OL-godkjenningskurs. Og det ser ut som vi har funnet formen for en

Faktaramme:

Oppsummering av leksjoner på OL-godkjenningskurs:

- Bruk av savnetprofiler og statistikk
- Roller og ansvar i KO, for NRH OL
- Initialmelding, mottak av alarm
- Oversikt over Redningstjenesten i Norge
- Gjennomgang av NRHs Instruksjer og retningslinjer + Veileder for søk
- Tekniske hjelpemidler for OL; Garmin BaseCamp, Telemetry, SharePoint, Barents Watch
- Ledelse av NRHs resurser
- Caseoppgaver
- Nødnett - bruk av GateWay/Repeater
- Taktisk øvelse uten "tropper" (Leksjoner i felten)
- Søkmetodikk
- Intern øvelser
- Defuse/Debreif/Oppsummering
- Kameratstøtte og spesielle hendelser
- Øvelse. Deltakerne fungerte som OL på øvelsen.
- Mediehåndtering
- Eksamen, teoretisk og praktisk prøve

Øvelse må til. Under årets kurs fikk OL-elevene «besøk» av erfarne hundeførere under case-dagen.

Fv. Marius Wigen Andersen, Børge Lind, Tore Poortman og Lasse Rossing. Til høyre: HF-ene Sigurd Langseth, Trude Ullaland, Ole-Jan Kristiansen og Bjørg Elin Huseby. (Foto: Stig Mebust)

god gjennomføring. Men det er fortsatt en del arbeid igjen.

Vi ser at vi trenger flere instruktører, og for dette trenger vi en instruktørutdanning. Og med den rivende utviklingen som skjer på EDB-fronten, trenger dette kurset en løpende utvikling på enkelte områder. Men i bunnen ligger alltid gode taktiske ferdigheter og valg.

I år som i fjor var kurskritikken etter endt kurs veldig bra. Og det synes vi instruktørene er veldig hyggelig. For dette er ikke bare et krevende kurs for deltakerene.

Under oppsummeringen av året kurs ble det sagt: «Det gikk rykter om at kurset i fjor hadde mange lange kvelder med trening. Slik ble det i år også, men vi merket det liksom ikke»

Den følelsen sitter vi instruktørene igjen med også. Godt humør, stor arbeidsinnsats og flinke folk gjorde sitt til at dette ble en artig uke.

Forsetter på neste side

FTU informerer

Sommeren går mot slutten, og det samme gjør årets hovedkurs. Det har vært rekordstor påmelding i år, særlig Midt-Norge kurset var i år svært populært. Det er gledelig at så mange ønsker å delta på hovedkurs, både for å prøve å oppnå endelig godkjenning, men også for å delta på treningslag og fordypninglag eller ta ukas arbeid B.

Ved å delta på hovedkurs blir man kjent med mange hundeførere fra ulike deler av landet, man får trent og diskutert treningsmetoder, taktikk og annet søks- og redningsfaglig en hel uke. Dette er utrolig nyttig både for de som er relativt ferske i vår organisasjon og for de som har vært med i mange år. Oppfordrer alle til å delta på hovedkurs. Dessverre har det i år vært vanskelig å få tak i nok instruktører, først og fremst fordi kursene har vært så store. Dette har likevel løst seg, da flere instruktører har strekt seg litt ekstra og stilt opp på flere hovedkurs i løpet av sommeren, og man har benyttet seg av andre med god kompetanse. Takk til dere alle!

Fordypninglagene på hovedkurs har hatt ulike temaer i år. I Midt-Norge var det ikke egentlig et fordypningslag, men et sporkurs for godkjente ekvipasjer isteden. Deltakerne fikk prøve seg på mange ulike typer spor på ulike typer underlag og i områder som var sterkt beferdet av andre

mennesker og dyr. Som et bevis på særlig god kompetanse i spor, var det mulig å oppnå spormerket. Av ni påmeldte fikk tre ekvipasjer utdelt spormerket, men alle viste god progresjon gjennom hele uka.

På hovedkurset i sør var temaet førsteinnsats. Deltakerne ble drillet i hva man gjør hvis man kommer som førstemann til en aksjon. Det er ikke alltid det er en OL på plass når man ankommer. Deltakerne fikk trening i å ta i mot informasjon om den savnede, samt å planlegge og iverksette søk som etter statistikken burde føre til stor sannsynlighet for raskt funn. Det er utarbeidet egne skjemaer som skal gjøre det lettere for hundeførere å notere ned all viktig informasjon, samt å kunne overlevere det til hundeførere som kommer senere. Hensikten er at man ikke skal være avhengig av PC. Det ble også mye trening på flankesøk og ulike typer spor. Det å konsentrere seg om flankesøk i stedet for teiger, reduserer drastisk arealet som skal avsøkes, og øker sannsynligheten for at den savnede blir funnet raskt. Rundt 80% av de vi leter mest etter befinner seg under 70 meter fra en ledelinje.

Hovedkursene i Nord og Vest er ikke ferdige i skrivende stund. Nord har samme tema som i sør, mens i vest er temaet søk i bratt lende, noe som jo absolutt er et aktuelt tema i store

delar av Norge. Det er flott at så mange godkjente ekvipasjer deltar på fordypningslag for å videreutvikle sine ferdigheter.

Det er nå ikke lenge til høstens instruktørkurs braker løs. Det blir tre langhelger med teori iblandet litt praktiske øvelser nå i høst. Skriftlig eksamen deles ut i slutten av november med innlevering to uker senere. For de som består skriftlig eksamen blir det praktisk eksamen på hovedkurs neste år, og forhåpentligvis har vi da 16 nye instruktører som kan bidra med å utdanne nye

ekvipasjer de neste årene. NRH fikk også en ny instruktør i sommer etter hovedkurset i Midt-Norge. Linda Sandbugt konverterte fra annen utdanning og bestod både teoretisk og praktisk eksamen.

For FTU sin del vil høsten være preget av mye jobbing rundt instruktørkurset. I tillegg jobber vi for å få på plass et kompendium og et undervisningsopplegg knyttet til Grunnkurset. Vi har mottatt materiell fra mange ulike ressurspersoner i NRH, selv om noe fortsatt gjenstår. Dette skal nå sys sammen og vil

forhåpentligvis kunne tas i bruk i løpet av høsten. NRH har også en rekke ulike instruksjoner som skal få en grundig gjennomgang. Selve godkjenningsprogrammet vil derimot ikke være gjenstand for store endringer i år. Noe må kanskje presiseres etter tilbakemeldinger som har kommet i løpet av året, men noen store endringer vil det ikke bli. Dette vil derimot komme i løpet av et par år, da hele programmet skal gjennom en totalrevidering.

Theresia Staaland
Leder FTU

Og NRH sitter igjen med 11 nye operative ledere som etter litt praktisk erfaring kommer til å bli en kjemperessurs for organisasjonen!

Les forøvrig Lasse Rossing sin sak fra OL-kurset litt lengre bak i dette bladet.

Helt til slutt vil jeg gratulere Wenche Alsand, Per Gunnar, Engetrøen, Vidar Grøndalen, Andreas Isaksen, Børge Lind, Hans Jørgen Mastad, Hilde Norheim, Tore Poortman, Lasse Rossing, Torhild Ulvesæter og Marius Wigen Andersen med vel gjennomført og bestått OL-godkjenningkurs!

Stig Mebust
Beredskapsleder

Pr. 31.07.2017, fra NRH 109-2017 til NRH 226-2017

NRH Aksjon: 109-2017
Sted: Klokkearstua
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
 Olaussen, Karin Helene
 Sogn, Ann Kristin
 Iversen, Ronny
 Holtan, Kenneth
 Hansen, Henning
 Hoem, Trine
 Olsen, Terje
 Rossing, Lasse Bjørn
 Gundersen, Per Olav Håseth

NRH Aksjon: 110-2017
Sted: Hokksund
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Hesjedal, Marie
 Rønning, Geir
 Hansen, Henning

NRH Aksjon: 111-2017
Ansvarlig distrikt: Oslo, Asker og Bærum
Sted: Oslo
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av politihelikopter
Hundefører:
 Bjønness, Kirsten Plum
 Mebust, Stig: **Operativ-leder**
 Poortman, Tore
 Bjønness, Nils-Jørgen
 Gulbrandsen, Lene
 Sogn, Ann Kristin
 Ingolfsen, Wenche Iren

NRH Aksjon: 112-2017
Ansvarlig distrikt: Oslo, Asker og Bærum
Sted: Hønefoss
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av Norske Folkehjelp

Hundefører:
 Murberg, Inge: **Operativ-leder**
 Olsen, Terje
 Hesjedal, Marie
 Andersen, Marta
 Sogn, Ann Kristin
 Hjemseteren, Tom
 Skundberg, Bjarne
 Kalrasten, Gunnar J.: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 113-2017
Sted: Trondheim
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
 Bøe, Martin
 Nilsen, Wenche
 Rønning, Ståle
 Larsen, Kenneth Krog
 Stene, Kjell Arne: **Operativ-leder**
 Næss, Willy
 Skalde Frisvold, Benedicte
 Mathisen, Merethe

NRH Aksjon: 114-2017
Sted: Skjåk
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Skred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Myren, Guttorm G.
 Nyhagen, Frode
 Tråstad, Unn Elin Sjaak

NRH Aksjon: 115-2017
Sted: Ålesund
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Carlsson, Vibecke
 Hegness, Brit
 Selliseh, Jan Morten
 Flusund, Børge
 Fediuk, Mona Christin
 Ødegaard, Stine Puck

NRH Aksjon: 016-2017
Sted: Tromsdalen
Ansvarlig distrikt: Troms
Objekt: Nødsignaler
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Bengtsson, Susanne
 Storås, Vemund
 Løvhaug, Hilde

NRH Aksjon: 117-2017
Sted: Moss
Ansvarlig distrikt: Østfold og Folle
Objekt: Savnet mann
Resultat: kommet til rette
Hundefører:
 Kristiansen, Ole-Jan
 Olavsen, Espen Erik
 Olivares, Dario
 Vik, Toril B.: **Operativ-leder**
 Waagan, Nina Lisett
 Mo, Reidun
 Jensen, Hans
 Nathan, Einar
 Bjønness, Kirsten Plum
 Mastad, Hans Jørgen
 Steiro, Sidsel
 Gundersen, Per Olav Håseth
 Ørjasæter, Unni Mastad
 Gjetrang, Gro
 Prestrud, Kristin Wear
 Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 118-2017
Sted: Spikkestad
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
 Wilhelmsen, Ingeborg
 Leirivaara, Carita
 Compton, Anna Bjurgård
 Hansen, Henning
 Nathan, Einar

NRH Aksjon: 119-2017
Sted: Jørpeland
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet
Hundefører:
 Enoksen jr., Paul
 Iversen, Herman
 Olsen, Ronny: **Operativ-leder**
 Sørby, Morten
 Jørgensen, Cecilie Sperre
 Wølstad-Knutsen, Stig: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 120-2017
Sted: Rørvik
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet barn
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Nilsen, Wenche: **Operativ-leder**
 Rønning, Ståle
 Larsen, Kenneth Krog
 Næss, Willy
 Mathisen, Merethe

NRH Aksjon: 121-2017
Sted: Mosjøen
Ansvarlig distrikt: Søndre Nordland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
 Åsvang, Jeanette

NRH Aksjon: 122-2017
Sted: Hordnesskogen
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av HF Henrik Duesund
Hundefører:
 Breidablik, Bodil Fischer
 Døving, Christian: **Operativ-leder**
 Eilertsen, Hildur
 Haug, Nina
 Skjørestad, John
 Duesund, Henrik
 Sætveit, Rune

NRH Aksjon: 123-2017
Sted: Kongs-krona, Sunndal
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Skred
Resultat: Utgravd ved kameratredning.
Hundefører:
 Isaksen, Andreas
 Flusund, Børge
 Amundø, Kurt

NRH Aksjon: 124-2017
Sted: Høgefjellet
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet barn
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Sætveit, Rune

NRH Aksjon: 125-2017
Sted: Vestby
Ansvarlig distrikt: Østfold og Folle
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Waagan, Nina Lisett
 Holmen, May-Elin
 Mastad, Hans Jørgen
 Poortman, Tore
 Stenhaus, Eirik: **Operativ-leder**
 Ørjasæter, Unni Mastad
 Aga, Lene Henningsen
 Geelmuyden, Helene E.
 Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 126-2017
Sted: Visbreen, Jotunheimen
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Turfølge på ski
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Skår, Knut

NRH Aksjon: 127-2017
Sted: Moelv
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
 Bårdseng, Torstein
 Dalby, Alf
 Hjemseteren, Tom
 Larsson, Tone Hetty
 Leiros, Nina
 Nerhagen, Merete
 Nilsen, Sylvi
 Skundberg, Bjarne
 Andersstuen, Siv Vasenden
 Bjørkhaug, Synnøve: **Operativ-leder**
 Kalrasten, Gunnar Johan: **Operativ-leder**
 Bærum, Kim Magnus

NRH Aksjon: 128-2017
Sted: Sogndal
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
 Skår, Knut: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 129-2017
Sted: Sandefjord
Ansvarlig distrikt: Vestfold
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Holtan, Kenneth
 Fogstad, Kjell-Erik: **Operativ-leder**
 Christie, Iain

NRH Aksjon: 130-2017
Sted: Drammen
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
 Hansen, Sonja
 Rossing, Lasse Bjørn
 Steiro, Sidsel
 Gundersen, Per Olav Håseth
 Compton, Anna Bjurgård
 Berglund, Sara Helen
 Madsgård, Silje S.
 Nathan, Einar
 Hjemseteren, Tom
 Fogstad, Kjell-Erik

NRH Aksjon: 131-2017
Sted: Rælingen
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet person
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Bjønness, Kirsten Plum
 Mebust, Stig: **Operativ-leder**
 Kristiansen, Ole-Jan
 Mo, Reidun
 Andersen, Thomas
 Geelmuyden, Helene E.
 Molvær, Thale
 Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 132-2017
Sted: Sjusjøen
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet mann
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
 Bærum, Kim Magnus
 Gunnarsson, Lena
 Hjemseteren, Tom

NRH Aksjon: 133-2017
Sted: Kopervik
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Heggem, Dag Magne
 Damås, Jan Ståle

NRH Aksjon: 134-2017
Sted: Leinesfjord
Ansvarlig distrikt: Søndre Nordland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
 Johansen, Else-Iren: **Operativ-leder**
 Åkerøy, Åse E.

NRH Aksjon: 135-2017
Sted: Evje
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av HRS/ NLA
Hundefører:
 Aslaksen, Anders
 Rabben, Jannicke
 Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
 Skagen, Svein
 Tvedt, Tina Helen
 Guttormsen, Reidar
 Joreid, Jannicke
 Rabben, Jannicke
 Tvedt, Tina Helen

NRH Aksjon: 136-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 137-2017
Sted: Tellbreen, Operafjellet
Ansvarlig distrikt: Troms
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
 Bengtsson, Susanne
 Storås, Vemund

NRH Aksjon: 138-2017
Sted: Glomset
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet MC fører
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Bunes, Ronny: **Operativ-leder**
 Dyrkorn, Kristin
 Engstrøen, Per Gunnar
 Isaksen, Andreas
 Selliseh, Jan Morten
 Rørstad, Britt Unni
 Fediuk, Mona Christin
 Ødegaard, Stine Puck

NRH Aksjon: 139-2017
Sted: Mo, Jølstad
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Bunes, Ronny
 Engstrøen, Per Gunnar
 Selliseh, Jan Morten
 Abrahamsen, Stine
 Skår, Knut

NRH Aksjon: 140-2017
Sted: Mørkved
Ansvarlig distrikt: Søndre Nordland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av HF Marte F. Solli
Hundefører:
 Knutsen, Cicilie
 Rædergård, Britt Helen
 Haukenes, Nina Vinje
 Solli, Marte Finnvik

NRH Aksjon: 141-2017
Sted: Molde
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK/Folkehjelp
Hundefører:
 Dyrkorn, Kristin
 Engstrøen, Per Gunnar
 Isaksen, Andreas
 Osborg, Wenche
 Selliseh, Jan Morten
 Amundø, Kurt

NRH Aksjon: 142-2017
Sted: Sandefjord
Ansvarlig distrikt: Vestfold
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Holtan, Kenneth
 Fogstad, Kjell-Erik: **Operativ-leder**
 Christie, Iain

NRH Aksjon: 143-2017
Sted: Drammen
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet jente
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
 Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
 Hansen, Sonja
 Rossing, Lasse Bjørn
 Steiro, Sidsel
 Gundersen, Per Olav Håseth
 Compton, Anna Bjurgård
 Berglund, Sara Helen
 Madsgård, Silje S.
 Nathan, Einar
 Hjemseteren, Tom
 Fogstad, Kjell-Erik

NRH Aksjon: 144-2017
Sted: Evje
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av HRS/ NLA
Hundefører:
 Aslaksen, Anders
 Rabben, Jannicke
 Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
 Skagen, Svein
 Tvedt, Tina Helen
 Guttormsen, Reidar
 Joreid, Jannicke
 Rabben, Jannicke
 Tvedt, Tina Helen

NRH Aksjon: 145-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 146-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 147-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 148-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 149-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 150-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 151-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 152-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 153-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 154-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 155-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 156-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 157-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 158-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 159-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 160-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 161-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 162-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 163-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 164-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
 Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 142-2017
Sted: Kolbotn
Ansvarlig distrikt: Østfold og Follo
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Vik, Toril B.: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 143-2017
Sted: Vettre
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bjønness, Kirsten Plum
Poortman, Tore
Steiro, Sidsel
Stene, Terje: **Operativ-leder**
Hauge, Kathrine Sæverud
Olivares, Dario
Jensen, Hans
Sogn, Ann Kristin
Nathan, Einar

NRH Aksjon: 144-2017
Sted: Kristiansand
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet orienteringsløper
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Alsand, Wenche
Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
Bråten, Inger
Skagen, Svein
Tvedt, Tina Helen
Guttormsen, Reidar

NRH Aksjon: 145-2017
Sted: Stord
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Skjørestad, John
Damås, Jan Ståle
Bredablik, Bodil Fischer

NRH Aksjon: 146-2017
Sted: Vågstranda
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
Carlsson, Vibecke
Dyrkorn, Kristin
Engetrøen, Per Gunnar
Isaksen, Andreas
Osborg, Wenche
Selliseh, Jan Morten
Flusund, Børge

NRH Aksjon: 147-2017
Sted: Tønsberg
Ansvarlig distrikt: Vestfold
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av helikopter
Hundefører:
Holtan, Kenneth
Hansen, Henning
Lønn, Brita Bergan
Fogstad, Kjell-Erik: **Operativ-leder**
Christie, Iain: **Operativ-leder**
Hoem, Trine
Flatin, Bård Erik
Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
Hansen, Sonja
Nordmo, Lisa
Poortman, Tore
Tysnes, Odd Einar
Nathan, Einar
Gjetrang, Gro
Prestrud, Kristin Wear
Gundersen, Per Olav Håseth
Fjellheim, Karl Einar
Nathan, Einar
Wilhelmsen, Ingeborg
Olaussen, Karin Helene

NRH Aksjon: 148-2017
Sted: Spornes, Tromøya
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet jente
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Alsand, Wenche
Bråten, Inger
Skagen, Svein
Tvedt, Tina Helen
Guttormsen, Reidar

NRH Aksjon: 149-2017
Sted: Rambergskollen
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Funnet av RKHK/ Politiet
Hundefører:
Bunes, Ronny
Carlsson, Vibecke
Engetrøen, Per Gunnar
Hegness, Brit
Isaksen, Andreas
Osborg, Wenche
Selliseh, Jan Morten
Flusund, Børge
Vikestrand, Astri
Bondhus, Hildegunn Midtbø
Fediuk, Mona Christin
Ødegaard, Stine Puck

NRH Aksjon: 150-2017
Sted: Sveio
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Enoksen jr., Paul
Iversen, Herman
Håvik, Gry
Jørgensen, Cecilie Sperre
Skjørestad, John
Damås, Jan Ståle
Bredablik, Bodil Fischer

NRH Aksjon: 151-2017
Sted: Tranby
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet HF Marie Hesjedal
Hundefører:
Olsen, Terje
Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
Hansen, Sonja
Madsgård, Silje S.
Nathan, Einar
Steiro, Sidsel
Gundersen, Per Olav Håseth
Hjemsæteren, Tom

NRH Aksjon: 152-2017
Sted: Trolltunga
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet Italiener
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Heggem, Dag Magne

NRH Aksjon: 153-2017
Sted: Sørskogbygda
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet turgæer
Resultat: Funnet av Politihelikopter
Hundefører:
Bårdseng, Torstein
Dalby, Alf
Furulund, Marit
Hjemsæteren, Tom
Jonassen, Hanne Trovåg
Larsson, Tone Hetty
Skundberg, Bjarne
Andersstuen, Siv Vasenden
Kalrasten, Gunnar Johan: **Operativ-leder**
Murberg, Inge: **Operativ-leder**
Askland, Per Kristian
Movik, Katharina
Leirivaara, Carita

NRH Aksjon: 154-2017
Sted: Trøgstad
Ansvarlig distrikt: Østfold og Follo
Objekt: Savnet jente

Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Kristiansen, Ole-Jan: **Operativ-leder**
Olaussen, Karin Helene
Olavsen, Espen Erik
Vik, Toril B.
Jensen, Hans
Sogn, Ann Kristin
Holmen, May-Elin
Ingolfsen, Wenche Iren
Huseby, Bjørg Elin
Iversen, Ronny
Mastad, Hans Jørgen
Steiro, Sidsel
Bjønness, Nils-Jørgen
Ørjasæter, Unni Mastad
Geelmuyden, Helene E.
Molvær, Thale

NRH Aksjon: 155-2017
Sted: Rykkinn
Ansvarlig distrikt: Østfold og Follo
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Olaussen, Karin Helene
Vik, Toril B.: **Operativ-leder**
Mo, Reidun
Sogn, Ann Kristin
Mastad, Hans Jørgen
Nordmo, Lisa
Poortman, Tore
Rossing, Lasse Bjørn
Tysnes, Odd Einar: **Operativ-leder**
Wilhelmsen, Ingeborg
Høst, Camilla
Heksem, Helen Marie
Ørjasæter, Unni Mastad
Movik, Christine
Aga, Lene Henningsen
Mathsen, Kenneth: **Operativ-leder**
Larsen, Sissel Elise
Molvær, Thale
Røkholt, Gro
Hauge, Merete G.

NRH Aksjon: 156-2017
Sted: Fredholt
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Nordmo, Lisa
Poortman, Tore
Tysnes, Odd Einar: **Operativ-leder**
Wilhelmsen, Ingeborg
Heksem, Helen Marie
Mo, Reidun
Molvær, Thale

NRH Aksjon: 157-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet person
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Abrahamsen, Stine
Skår, Knut
Sæterdal, Helene H.: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 158-2017
Sted: Ålesund
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
Selliseh, Jan Morten

NRH Aksjon: 159-2017
Sted: Godøya
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Isaksen, Andreas
Osborg, Wenche

NRH Aksjon: 160-2017
Sted: Lommedalen
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Bjønness, Kirsten Plum
Mastad, Hans Jørgen
Nessem, Anders Sten: **Operativ-leder**
Rossing, Lasse Bjørn
Steiro, Sidsel
Gundersen, Per Olav Håseth
Stene, Terje: **Operativ-leder**
Bjønness, Nils-Jørgen
Hauge, Kathrine Sæverud
Os, Tina Treu
Hansen, Sonja
Hoem, Trine
Hjemsæteren, Tom
Sjølyst, Marthe
Olaussen, Karin Helene
Nordbø, Nina Alida
Langaas-Larsen, Jon
Sogn, Ann Kristin
Nathan, Einar
Iversen, Ronny
Prestrud, Kristin Wear
Geelmuyden, Helene E.
Ørjasæter, Unni Mastad
Nathan, Einar

NRH Aksjon: 161-2017
Sted: Fagernesfjellet, Narvik
Ansvarlig distrikt: Hålogaland
Objekt: Snøskred
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Nicolaysen, Tore

NRH Aksjon: 162-2017
Sted: Slettefjell
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet turfølge
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Olsen, Terje
Tørrissen, Ann-Kristin

NRH Aksjon: 163-2017
Sted: Sviland
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Enoksen jr., Paul
Iversen, Herman
Olsen, Ronny: **Operativ-leder**
Håvik, Gry
Wølstaad-Knudsen, Stig
Larsen, Tone
Jørgensen, Cecilie Sperre

NRH Aksjon: 164-2017
Sted: Kvitberget
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Åsvang, Jeanette
Bøe, Martin
Nilsen, Wenche: **Operativ-leder**
Larsen, Kenneth Krog
Næss, Willy
Mathisen, Merethe

NRH Aksjon: 165-2017
Sted: Lier
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av SeaKing helikopter
Hundefører:
Tørrissen, Ann-Kristin
Steiro, Sidsel
Hesjedal, Marie

NRH Aksjon: 166-2017
Sted: Naustdal
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet person
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 167-2017
Sted: Vegårshei
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
Alsand, Wenche
Askland, Per Kristian
Skagen, Svein
Tvedt, Tina Helen
Guttormsen, Reidar

NRH Aksjon: 168-2017
Sted: Alta
Ansvarlig distrikt: Finnmark
Objekt: Savnet person
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Grønstrand, Nina
Iversen, Lena
Larsen, Kristian B.

NRH Aksjon: 169-2017
Sted: Lillesand
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av HF Wenche Alsand
Hundefører:
Alsand, Wenche
Rabben, Jannicke
Askland, Per Kristian: **Operativ-leder**
Skagen, Svein
Tvedt, Tina Helen
Guttormsen, Reidar

NRH Aksjon: 170-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Abrahamsen, Stine
Skår, Knut

NRH Aksjon: 171-2017
Sted: Lillesand
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av HF
Hundefører:
Mebust, Stig
Steiro, Sidsel
Sørлие, Andre: **Operativ-leder**
Olaussen, Karin Helene
Nordbø, Nina Alida
Sogn, Ann Kristin
Nathan, Einar
Haugen, Lise Ljungmann
Røkholt, Gro
Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 172-2017
Sted: Trysil
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Furulund, Marit
Hjemsæteren, Tom
Larsson, Tone Hetty
Leiros, Nina
Nerhagen, Merete
Skundberg, Bjarne
Andersstuen, Siv Vasenden
Kalrasten, Gunnar Johan: **Operativ-leder**
Movik, Katharina

NRH Aksjon: 173-2017
Sted: Florø
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Selliseh, Jan Morten

NRH Aksjon: 174-2017
Sted: Oslo
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av Politihelikopter
Hundefører:
Bjønness, Kirsten Plum
Mebust, Stig
Nordmo, Lisa
Poortman, Tore
Murberg, Inge: **Operativ-leder**
Sørлие, Andre: **Operativ-leder**
Sundhagen, Trine
Wilhelmsen, Ingeborg
Heksem, Helen Marie
Berglund, Sara Helen
Nordbø, Nina Alida
Sogn, Ann Kristin: **Operativ-leder**
Nathan, Einar
Ingolfsen, Wenche Iren
Movik, Christine
Aga, Lene Henningsen
Haugen, Lise Ljungmann
Mathsen, Kenneth: **Operativ-leder**
Geelmuyden, Helene E.
Hauge, Merete G.
Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 175-2017
Sted: Velure/Sørfjorden
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Mjånes, Jarle: **Operativ-leder**
Grande, Jan Erik

NRH Aksjon: 176-2017
Sted: Leksvik
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Nilsen, Wenche: **Operativ-leder**
Rønning, Ståle
Larsen, Kenneth Krog
Næss, Willy

NRH Aksjon: 177-2017
Sted: Levanger
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bøe, Martin
Rønning, Ståle
Larsen, Kenneth Krog
Næss, Willy
Mathisen, Merethe

NRH Aksjon: 178-2017
Sted: Stord
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av HF Dag M. Heggem
Hundefører:
Heggem, Dag Magne
Damås, Jan Ståle
Grande, Jan Erik
Madsgård, Silje S.
Sjølyst, Marthe

NRH Aksjon: 179-2017
Sted: Narvik
Ansvarlig distrikt: Hålogaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Helland, Bjørn Einar: **Operativ-leder**
Isaksen, Bjørn
Grønstrand, Line

NRH Aksjon: 180-2017
Sted: Gol
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Grøndalen, Vidar
Østdahl, Gunn Eva
Gundersen, Per Olav Håseth
Rønning, Geir

NRH Aksjon: 181-2017
Sted: Sandefjord
Ansvarlig distrikt: Vestfold
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK

Hundefører:
Lønn, Brita Bergan
Fogstad, Kjell-Erik: **Operativ-leder**
Hoem, Trine
Os, Tina Treu
Gåra, Margit

NRH Aksjon: 182-2017
Sted: Hønefoss
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Olsen, Terje
Rossing, Lasse Bjørn
Compton, Anna Bjurgård
Movik, Christine
Sogn, Ann Kristin: **Operativ-leder**
Flatin, Bård Erik: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 183-2017
Sted: Arne
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
Jordal, Jørgen Andre
Jordal, Thomas: **Operativ-leder**
Skotheim, Karen Sofie
Duesund, Henrik
Madsgård, Silje S.

NRH Aksjon: 184-2017
Sted: Oslo
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politihelikopter
Hundefører:
Mastad, Hans Jørgen
Mebust, Stig: **Operativ-leder**
Nordmo, Lisa
Rossing, Lasse Bjørn
Steiro, Sidsel
Murberg, Inge: **Operativ-leder**

Wilhelmsen, Ingeborg
Ørjasæter, Unni Mastad
Berglund, Sara Helen
Sogn, Ann Kristin
Nathan, Einar
Holmen, May-Elin
Ingolfen, Wenche Iren
Movik, Christine
Mathsen, Kenneth
Holenbakken, Roar

NRH Aksjon: 185-2017
Sted: Hemsedal
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette

Hundefører:
Ertsås, Ingvild
Grøndalen, Vidar
Hanssen, Tonje Cecilie Moen
Olsen, Terje
Tørrissen, Ann-Kristin
Hansen, Sonja
Gundersen, Per Olav Håseth

NRH Aksjon: 186-2017
Sted: Ullerøysund
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Grunnstøting, Askeladden
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Alsand, Wenche
Aslaksen, Anders
Rabben, Jannicke
Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
Skagen, Svein
Joreid, Jannicke

NRH Aksjon: 187-2017
Sted: Geilo
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Grøndalen, Vidar
Olsen, Terje
Gundersen, Per Olav Håseth

NRH Aksjon: 188-2017
Sted: Tyinkrysset
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av NLA
Hundefører:
Gunnarsson, Lena
Hjemsæteren, Tom
Leiros, Nina
Skundberg, Bjarne
Kalrasten, Gunnar Johan: **Operativ-leder**
Bærum, Kim Magnus
Grøndalen, Vidar
Olsen, Terje

NRH Aksjon: 189-2017
Sted: Gaustadtoppen
Ansvarlig distrikt: Telemark
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Gåra, Margit
Larsen, Janne
Ludvigsen, Lisbeth

NRH Aksjon: 190-2017
Sted: Ørsta
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av RKHK

Hundefører:
Bunes, Ronny
Carlsson, Vibecke
Dyrkorn, Kristin
Engetrøen, Per Gunnar: **Operativ-leder**
Flemsæter, Aud
Osborg, Wenche
Ressem, Else Marie Halse
Selliseth, Jan Morten
Strand, Mari
Vikestrand, Astri
Fediuk, Mona Christin

NRH Aksjon: 191-2017
Sted: Sylling
Ansvarlig distrikt: Oslo/Asker og Bærum
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Olsen, Terje
Hjemsæteren, Tom
Poortman, Tore
Gundersen, Per O.H.: **Operativ-leder**
Nathan, Einar

NRH Aksjon: 192-2017
Sted: Stavanger
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Adamson, Helen
Iversen, Herman
Olsen, Ronny: **Operativ-leder**
Eriksen, Trond: **Operativ-leder**
Håvik, Gry
Larsen, Tone
Jørgensen, Cecilie Sperre

NRH Aksjon: 193-2017
Sted: Minde, Bergen
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Eilertsen, Hildur
Reksten, Alexandra
Skjørestad, John
Ludvigsen, Lisbeth
Breibablik, Bodil Fischer

NRH Aksjon: 194-2017
Sted: Arabygdi, Kirkestøyl
Ansvarlig distrikt: Telemark
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av SeaKing helikopter
Hundefører:
Gåra, Margit
Langjordet, Sissel
Larsen, Janne
Hesjedal, Marie

Sogn, Ann Kristin
Sætveit, Rune

NRH Aksjon: 195-2017
Sted: Valen
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Sætveit, Rune
Iversen, Herman

NRH Aksjon: 196-2017
Sted: Eggum
Ansvarlig distrikt: Hålogaland
Objekt: Savnet fiske
Resultat: Funnet av SeaKing helikopter
Hundefører:
Weydahl, Johan H.
Arntzen, Arne: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 197-2017
Sted: Innsvatnet
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Nilsen, Wenche: **Operativ-leder**
Rønning, Ståle
Larsen, Kenneth Krog
Næss, Willy
Mathisen, Merethe

NRH Aksjon: 198-2017
Sted: Aursjøhytta
Ansvarlig distrikt: Møre og Romsdal
Objekt: Savnet personer
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Engetrøen, Per Gunnar: **Operativ-leder**
Selliseth, Jan Morten
Blikås, Hilde

NRH Aksjon: 199-2017
Sted: Sandnes
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av frivillige
Hundefører:
Iversen, Herman
Håvik, Gry
Wølstad-Knudsen, Stig
Jørgensen, Cecilie Sperre

NRH Aksjon: 200-2017
Sted: Hamar
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
Hjemsæteren, Tom

Leiros, Nina
Nerhagen, Merete
Skundberg, Bjarne
Bjørkhaug, Synnøve: **Operativ-leder**
Kalrasten, Gunnar Johan: **Operativ-leder**
Bærum, Kim Magnus
Sogn, Ann Kristin

NRH Aksjon: 201-2017
Sted: Kråkerøy
Ansvarlig distrikt: Østfold og Follo
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Bergman, Xenie
Olausen, Karin Helene
Sogn, Ann Kristin
Wilhelmsen, Ingeborg
Holenbakken, Roar
Steiro, Sidsel

NRH Aksjon: 202-2017
Sted: Konnerud i Drammen
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
Wilhelmsen, Ingeborg
Steinstø, Silje Merete

NRH Aksjon: 203-2017
Sted: Odda
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Ikke funnet
Hundefører:
Grande, Jan Erik
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.

NRH Aksjon: 204-2017
Sted: Nørstedalssæter, Sognefjell
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Skundberg, Bjarne
Rønning, Ståle
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.

NRH Aksjon: 205-2017
Sted: Voss
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.

NRH Aksjon: 206-2017
Sted: Kvelde
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Norsk Folkehjelp
Hundefører:
Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
Hoem, Trine
Hansen, Jim Olav
Olivares, Dario
Holenbakken, Roar
Wilhelmsen, Ingeborg

NRH Aksjon: 207-2017
Sted: Haugesund
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Enoksen jr., Paul
Finbak, Aud Gulaker
Iversen, Herman

NRH Aksjon: 208-2017
Sted: Tynnes
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet gutt
Resultat: ?
Hundefører:
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.
Sjølyst, Marthe

NRH Aksjon: 209-2017
Sted: Klokkevrik
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.
Sjølyst, Marthe
Døving, Christian: **Operativ-leder**

Jordal Moe, Joachim
Jordal, Jørgen Andre
Skjørestad, John
Breibablik, Bodil Fischer
Haug, Nina
Storhaug, Jørn-Rune
Gjesdahl, Baste
Grande, Jan Erik
Selstø, Tom
Kuraas, Frid

NRH Aksjon: 210-2017
Sted: Hønefoss
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet gutt
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Berglund, Sara Helen

Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**
Andersen, Marta
Nathan, Einar
Wilhelmsen, Ingeborg
Leiros, Nina

NRH Aksjon: 211-2017
Sted: Sveio
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Iversen, Herman

NRH Aksjon: 212-2017
Sted: Kalvåg
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 213-2017
Sted: Nystølen, Ål
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av RKHK og HF Ann-Kristin Tørrissen
Hundefører:
Tørrissen, Ann-Kristin
Hesjedal, Marie

NRH Aksjon: 214-2017
Sted: Bryne
Ansvarlig distrikt: Rogaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Iversen, Herman

NRH Aksjon: 215-2017
Sted: Valle, Setesdal
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Steinras
Resultat: Ingen savnet
Hundefører:
Rabben, Jannicke
Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
Lien, Bente
Bjørnarå, Bjørgulv

NRH Aksjon: 216-2017
Sted: Onsøy, Skjelleumsfjellet
Ansvarlig distrikt: Østfold og Follo
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Olivares, Dario
Sogn, Ann Kristin: **Operativ-leder**
Ingolfen, Wenche Iren

NRH Aksjon: 217-2017
Sted: Stord
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Skjørestad, John
Ludvigsen, Lisbeth
Madsgård, Silje S.
Iversen, Herman

NRH Aksjon: 218-2017
Sted: Meråker
Ansvarlig distrikt: Trøndelag
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av Politiet
Hundefører:
Nilsen, Wenche: **Operativ-leder**
Larsen, Kenneth Krog
Mathisen, Merethe
Østborg, Berit

NRH Aksjon: 219-2017
Sted: Nedenes
Ansvarlig distrikt: Agder
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Alsand, Wenche
Rabben, Jannicke
Rabben, Kent Moe: **Operativ-leder**
Askland, Per Kristian
Tvedt, Tina Helen

NRH Aksjon: 220-2017
Sted: Førde
Ansvarlig distrikt: Sogn og Fjordane
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av andre
Hundefører:
Abrahamsen, Stine

NRH Aksjon: 221-2017
Sted: Gausdal
Ansvarlig distrikt: Innlandet
Objekt: Savnet person
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Gunnarsson, Lena
Leiros, Nina
Skundberg, Bjarne
Kalrasten, Gunnar J.: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 222-2017
Sted: Ulefoss, Telemark
Ansvarlig distrikt: Telemark
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Hesjedal, Marie
Poortman, Tore

Gundersen, Per Olav Håseth
Gåra, Margit
Larsen, Janne
Refsdal, Stian: **Operativ-leder**
Iversen, Ronny
Lønn, Brita Bergan

NRH Aksjon: 223-2017
Sted: Odda
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet kvinne
Resultat: Funnet av RKHK
Hundefører:
Grønstad, Ragnhild
Sætveit, Rune: **Operativ-leder**
Grande, Jan Erik

NRH Aksjon: 224-2017
Sted: Ulvik
Ansvarlig distrikt: Hordaland
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av HF Jan Erik Grande
Hundefører:
Grande, Jan Erik

NRH Aksjon: 225-2017
Sted: Brutangen
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Kommet til rette
Hundefører:
Olsen, Terje
Hesjedal, Marie: **Operativ-leder**

NRH Aksjon: 226-2017
Sted: Hemsedal
Ansvarlig distrikt: Buskerud
Objekt: Savnet mann
Resultat: Funnet av SeaKing helikopter
Hundefører:
Grøndalen, Vidar: **Operativ-leder**
Østdahl, Gunn Eva
Olsen, Terje
Furulund, Marit
Skundberg, Bjarne
Gundersen, Per Olav Håseth
Ertsås, Ingvild

Til alle dere fantastiske frivillige i NRH!

Juli 2017

Solskinn, barnelatter, smil, bading, vakker natur, god stemning, is, lek og moro...Kan det bli bedre?

Alt hører sommeren til, men for meg er det ekstra fint å få oppleve dette. Å gi av meg selv og stille opp når det trengs hjelp, kjennes virkelig godt innerst inne. Det er vanskelig å finne de rette ordene som kan beskrive den takknemligheten jeg føler, for å være en del av dette samholdet her og nå. At nettopp JEG har mulighet til å bidra på Røde Kors sin årlige sommerleir, gjør at jeg føler meg utrolig ydmyk og glad. For 5 år siden var situasjonen nemlig helt annerledes...

Jeg er utrolig heldig som er omgitt av folk som bryr seg om meg når jeg trenger det aller mest, og spesielt de gangene jeg ikke klarer det selv. Det å være glad i seg selv er ingen dans på roser, og noen ganger føles det umulig. Det er nettopp de dagene det er godt å få hjelp fra andre. At noen ser det jeg ikke klarer å se og gir meg den støtten jeg trenger for å kunne komme meg opp på beina igjen. Alle disse fine menneskene ønsker jeg å kalle for hverdagsengler. Når man opplever å miste håpet eller føler at man ikke orker mer, da dukker disse fantastiske folkene opp, gang på gang. Det vanker verken lønn eller premie for jobben de gjør,

men allikevel ønsker de å stille opp. I Norge finnes det mange frivillige organisasjoner som jobber for å gi mennesker en bedre hverdag. Vi er heldige som bor i et land hvor man både kan gi og få medmenneskelighet og omsorg når man behøver det. Jeg ønsker så inderlig at dere skal vite hvor verdifulle og fantastiske dere er alle sammen, som gjør den jobben dere gjør. Hadde ikke en av dere vært der den gangen jeg virkelig trengte hjelp, så hadde aldri disse ordene blitt skrevet. Derfor ønsker jeg å dele min historie slik at dere får vite at jobben dere gjør kan forandre en annens liv. Sånn som mitt. Mange tøffe situasjoner ville blitt enda vanskeligere å løse uten dere, og det er virkelig facinerende å se hvor godt teamwork dere har, både hund og fører. Det er rett og slett eksepsjonelt. Hver og en av dere er unike i den jobben dere gjør, og dere fortjener all ros dere kan få.

En septemberkveld i 2012:

Pulsen dunderer avgårde og hjertet føles som det snart hopper ut av kroppen. Det er mørkt og jeg er redd. Jeg hører skritt som kommer bak, men for hver gang jeg snur meg er det ingen å se. Kaos i hodet og en intens trang til å vandre avgårde. Bare gå og gå til jeg blir så sliten at kroppen ikke orker mer. Fortvilelse, sinne, skuffelse, men mest av alt følelsen av oppgitthet. Det er iskaldt

ute og jeg fryser. Men det gjør ingenting for jeg føler jeg fortjener det. Jeg vet at det er noe som heter hypotermi (kulde), og at det er mulig å dø av det. Skulle ønske jeg kunne dø av det her og nå. Bare få slippe å ha det så vondt inni meg lenger. Da slipper jeg i det minste å påføre andre (og meg selv) vondhet lenger. Det er til det alles beste at jeg forsvinner.

Døsigheten etter alle medisin-tablettene jeg tok før jeg dro hjemmefra gjør at jeg føler meg trett og søvngig. At jeg har forgiftet kroppen min kjennes likegyldig akkurat nå. Alt jeg vil her og nå er å sove og hvile hodet.

Lyden av en stemme som prater gjør at jeg våkner. Hvor mye klokka er aner jeg ikke, men det spiller heller ingen rolle. Jeg er usikker på om alt bare er en drøm? Eller er det virkelig noen som snakker til meg? Noe om at: «....du kan ikke ligge her?».

Kroppen er i akutt fluktmodus, og panikken stiger innvendig. I hodet er det kaos og mange spørsmål suser rundt uten at jeg klarer å finne svar: "Hvor skal jeg dra og hvordan?" En innvendig stemme roper "Spriiiiiing!", men kroppen lystreer ikke. Jeg føler meg paralyisert og livredd. Etter en stund kommer ambulans og ønsker å ta meg med til legevakt for en prat., noe jeg virkelig ikke vil. Men å springe nå vil

føre til at ting eskaleres, og det blir enda mer kaos. Så det beste er å gjøre som de ber om. Jeg setter meg motvillig inni bilen.

På legekantoret ønsker mange å prate med meg, men kroppen er sliten, nervøs og redd. Hodet krangler for fullt med indre kaotiske stemmer, og de ber meg om å komme meg langt unna. Det kjennes som om noen river armene mine i hver sin retning, og det gjør mer og mer vondt og intenst. "Løp!" sier en stemme, "Nei, bare bli!", sier den andre. Det blir for mye for hodet, og jeg begynner å gå. Fornuft og følelser henger ikke sammen, og det kjennes som at kroppen min er en robot som styrer alt automatisk. Hvor er **AV** og **PÅ** bryteren?

Tårene renner og tanken på at jeg ikke gav en klem til min kjæreste samboer og katten min, eller at jeg ikke fikk sagt «Hadet!» eller «Jeg er glad i deg!», gjør at det stikker i hjertet. Det gjør så inderlig vondt, men stemmen inni meg sier at de vil få det mye bedre uten meg. Gråtingen gjør meg sliten og jeg sovner etterhvert, til tross for at det er surt og kaldt ute. Kroppen veksler mellom intense kuldeskjelvinger og en følelsen av varme. En våt hundenesese kommer snusende og jeg enser noe legge seg ned rett ved siden av meg. Men drømmer jeg eller er det reellt? Det er vanskelig å skille mellom virkelighet og fantasi. Men egentlig spiller det ingen rolle, for hodet er så slitent nå, og kreftene mine er helt borte. Det eneste jeg orker er å sove.

... Ambulanse, sykehus, klissvåte klær og sko. Noen pakker meg inn i dyne og teppe for å gi meg varme. Tennene hakker og jeg skjelver ukontrollert. Kaos. Følelse av å være mørbanket. Det er som om å være i bokseringen med sin verste fiende – der fienden er meg selv. Jeg får total knockout og så blir det uklart.

De neste dagene blir jeg værende på sykehuset og jeg sliter med dårlig samvittighet over alt jeg har rotet til. Samtidig er jeg sinna på meg selv fordi jeg ikke klarte å dø, og for at jeg var uheldig og ble funnet. Uendelig masse tårer og en sorg som kjennes uoverkommelig. Etter mange dager med indre følelsesmessige kamper, krangler og diskusjoner, finner jeg ut at dersom jeg skal ha et snev av sjanse til å komme meg ut av alt det vonde, så må jeg ta meg selv i nakken. Jeg må jobbe for å få det bedre. Koste hva det koste vil. Som ordtaket sier: "Når man er helt på bunnen, finnes det kun en vei videre, og det er oppover"....

Juli 2017 : Gjensynsglede

Da er dagen her, og jeg er både spent og nervøs. Men aller mest er jeg kjempeglad fordi jeg fikk positivt svar på spørsmålet om å få til et gjensyn. Det suser i hodet av masse tanker; "Hva skal jeg si? Hva husker jeg som er viktig å fortelle? Vil jeg få kritikk fordi jeg satte i gang en stor leteaksjon? Vil hunden huske meg etter alle disse årene? Vil jeg bli konfrontert med at det ble brukt masse ressurser den gangen, og at det var dumt av meg å lage så masse oppstyr? Hvordan vil jeg reagere?..."

Vel fremme møtes jeg av Odd Einar Tysnes som tar meg vennlig i hånda og hilser. Jeg smiler og hilser tilbake, mens jeg kjenner et snev av flauhet pga. omstendighetene som var sist vi «møttes». En kollega fra NRH Møre og Romsdal er også med på møtet. Praten går raskt av seg selv og vi snakker om generelle ting rundt NRH. Hvordan det jobbes, hvordan hundene trenes opp, hvilke kurs som må tas for å bli godkjent, hvor mange medlemmer som finnes... osv. For meg er det interessant å høre det de forteller, og det er fint å kunne få et innblikk i arbeidet deres. Hunder er dyr som alltid har fascinert meg. De har helt spesielle egenskaper og

ferdigheter, og det er mye vi kan lære av dem. De kan lukte mennesker og ting på lang avstand, og hørselen deres fanger opp de minste lydbølger. I tillegg senser de raskt hvordan vi har det når de møter oss. I tillegg til er de en super venn å gå tur med, og de viser lojalitet og tillit. Jeg fleiper med at jeg vurderer å starte opp en egen redningstjeneste som skal hete «Norske Redningsskatter». En slags mini-organisasjon på lik linje som NRH. Men, vi er enige om at det neppe ville blitt noe vellykket prosjekt.

Etter en stund blir jeg spurt om jeg vil hilse på «Cox». Da kjenner jeg tårene komme snikende, men jeg prøver så godt jeg kan å ikke vise det. Å kunne få gi denne firbeinte, hårete skapningen en god klem er noe jeg virkelig har sett frem til lenge. Det blir raskt klart at den letteste måten å få gitt klem på er å ta i bruk det "hemmelige" hjelpemiddelet jeg har med. LES: godis! Need I say more? Etter en haug med sleiking og fullt utbytte av godisvalutaen, er jeg både fornøyd og glad.

Odd Einar spør meg om hva jeg husker fra 2012, og hva jeg tenkte/følte der og da? Noe har jeg glemt, og noe har blitt fortrent, men jeg prøver å fortelle det jeg husker. Selv om det kjennes litt vondt å snakke om det, er det godt å få prate med noen som faktisk var der og opplevde situasjonen. At andre måtte bruke av tiden sin på å lete etter meg, når jeg ikke ønsket å bli funnet, gjør at jeg blir flau når jeg forteller om det. Om jeg bare kunne skru tilbake tida å hatt alt sammen gjort, ville det vært det beste. Da hadde jeg sluppet å føle på skammen og den dårlige samvittigheten jeg gjør fremdeles.. Odd Einar forteller at personer som sliter psykisk (slik som meg) velger NRH å kalle "de motløse". En finere

og bedre beskrivelse av folk som er "psykisk syke / psykisk ustabile". En motløs person er en som ikke helt vet hvor, hvordan eller hvorfor man gjør som man gjør. "De motløse" er like viktige for NRH å kunne hjelpe, på lik linje som med en som sliter med fysiske problemer og trenger bistand. At alle er like mye verdt, uansett diagnose eller ei, er viktig å vite. Mange av oppdragene som NRH har årlig er i nettopp kategorien; de motløse.

Og det var nettopp slik jeg var, den dagen de lette etter meg. Jeg var en motløs. Wow!.... For noen gode ord å høre. Jeg kjenner meg både rørt og takknemlig for det som blir sagt, og måten det blir sagt på. Å vite at jeg ikke blir verken dømt eller sett negativt ned på, tross mine psykiske utfordringer (min tidvise motløshet), gjør meg lettet. Å få avkreftet bekymringene mine om at ingen (av de som deltok fra NRH) verken er sinte eller irriterte på meg for det som skjedde, gjør at skuldrene letter mange kilo. Det betyr så mye.

Jeg ønsker å vite hvordan det opplevdes for Odd Einar den dagen, og spør om han kan fortelle hva han husker og tenkte den gang. Han forteller at han var på vei hjem fra jobb da han fikk utkalling om leteaksjon. Siden «Cox» var hjemme måtte han hentes, men det tok ikke lange tiden før han var fremme ved leteområdet. Det hadde ikke blitt gjort funn verken av Røde Kors, helikopter eller redningskøyte, og søksteiger ble krysset av med null funn. Som KO-ansvarlig og aktiv deltagende i søket, ble han etterhvert oppmerksom på et mindre område på GPS`en som ikke var sjekket ut. Han bestemte seg for å ta med "Cox" og lete. Etter trasking langs sjøkanten, og med redningskøyta liggende i nærheten med varmesøkende kamera, var det ingenting som tydet på at det skulle

bli funn. Høyt gress i området gjorde det vanskelig å se om noe/noen. «Cox» gikk frem og tilbake og søkte, og en stund senere kom han tilbake med beskjed om funn. Og der fant han meg liggende. Han tilkalte hjelp, og med assistanse fra Røde Kors, ble jeg fraktet inni sykebil. Etter at bakdøren var lukket visste han ingenting om hvordan det hadde gått med meg, før jeg senere hadde tatt kontakt. Noe han var glad for at jeg gjorde. Resten er historie...

Hadde ikke Odd Einar og «Cox» brukt av sin fritid den dagen, hadde jeg nok blitt liggende ute i mørket og regnet. Målet mitt var jo å dø, men tilfeldighetene ville noe annet. Nå i ettertid vil jeg bare si: "Takk og pris!". På grunn av tilfeldighetene kan jeg skrive til DERE i Norske Redningshunder for å uttrykke hvor unike dere er, alle som en. Dere gir av energien deres når andre ikke orker eller klarer mer, og all tiden og ressursene dere bruker til å hjelpe andre, er til uerstattelig hjelp for så veldig mange. I all slags vær, både vind, sol og regn. Gjennom skog og mark, fjell og kratt, mange timer, dager og år med uttalige treninger, øvelser og søk. Dere er der når det gjelder! Innsatsen dere bidrar med i vanskelige situasjoner, gjør at dere til en viktig brikke i et sammensatt puslespill. På grunn av dere blir mange saker løst etter kort tid. Dere gir ikke opp, tross at utfallet noen ganger ender med negativt funn. Dere står oppreist og fortsetter arbeidet til tross for utfordringer. Dere bruker av egne penger for å kunne ha nødvendig utstyr til hundene deres, samt ta kurs i teknikker og øvelser for å bli best mulig. Noen av dere kaller det en fritidshobby, men det er mer enn det. Det er viktig hjelp som dere gir og som dere bruker masse tid på å bli bedre på for å yte. Der noen velger å drive for fullt med håndball

og fotball, der velger dere å drive for fullt med livreddende arbeid. Jeg blir full av beundring av å vite at det finnes slike fantastisk gode mennesker som dere er. Hadde det vært mulig skulle jeg ønske at folk kunne se glorien over hodene deres, for dere er noen skikkelige HVER-DAGSEGLER og -HELTER. Alle som en. Dere fortjener den største hederspris som finnes for all omsorg og engasjement dere bidrar med.

Takk og pris for at dere finnes; både hundeførere og hunder.

Takk til "Cox" og Odd Einar for at dere ikke gav opp å lete etter meg til tross kaldt og surt vær. Dere gav ikke opp, men gjorde alt dere kunne for å hjelpe. Mine aller nærmeste er takknemlige og rørte for all hjelpen de fikk fra letemannskaper. Men aller mest er jeg den som er evig takknemlig. Nettopp innsatsen dere (og alle andre) gjorde gjør at jeg idag får oppleve å ha det mye bedre enn før. Måten dere har møtt meg på i ettertid betyr mye for meg, og jeg føler meg utrolig ydmyk og rørt. Tusen hjertelig takk!

Selv om "Cox" nå har blitt pensjonist, er jeg overbevist om at "Nasty" blir en dyktig redningshund etterhvert. Men, innerst i hjertet mitt er det "Cox" som har satt dypeste hundesporene.

Keep up the good work! Stå på videre, og aldri glem hvor mange skjebner dere har og kommer til å hjelpe. Slik som min.

En stor takknemlig og vennlig hilsen fra Solfrid

Hovedkurs Nord Norge 6 – 12 august 2017, Lag 2, 1.re og A godkjenningsslag.

Motto:
En for alle og alle for en

Det er lørdag når vi kommer frem til Helligskogen leir. 5. August, en dag før kursstart.

Det har vært en lang kjøretur, 3700 km tur - retur for mitt vedkommende. I Trondheim møtte jeg Britt Hegnes som skal på fordypningskurset. Vi hadde bestemt at vi skulle kjøre Helgelandskysten oppover, og E-6 hjemover.

En fantastisk natur møtte oss på veien oppover, og et like fantastisk vær.

Det ble en herlig ferietur. Vi overnatta i lavvoen min, gikk turer, fikk tatt noen geocatcher, trent hund, i det hele tatt. Ferie. Lørdag hadde vi bare 4 timer igjen å kjøre til vi var fremme, undertegnede begynte å føle på at jeg skulle ta ukas arbeid 1. Re og feriemodusen begynte å slippe taket..

Helligskogen leir

Vi kom frem til leiren lørdag ettermiddag, og det var godt å se Helligskogen leir igjen. Det er en egen stemning rundt det stedet. Leiren er sliten og godt brukt, vi bor på 3-4 manns rom. En dusj i hver etasje, og to toalett.

Vi treffer flere som har kommet tidlig, noen for å ta prøver, noen som oss.

Jeg treffer tre som skal på godkjenningsslag. Vigdis som skal ha 1. Re i likhet med meg, og to som skal på A.

Lag 2, 1.re og A ukas arbeid

Vi har alle både gledet oss og kanskje ikke helt gledet oss til denne uken.

Vi skal prestere en hel uke.. og er spente, hva skal vi gjøre først, hvem kommer vi på lag med, hvem blir instruktører? Hvordan blir uken vi skal igjennom?

Vi forventer at vi skal få kjørt oss, vi vet at vi kommer til å bli slitne. Vi vet at adrenalinet kan komme til å koke. Vi skal prestere og vise at vi holder de målene som forventes i forhold til Ukas arbeid A og 1. Re. Det er ikke noe kurs, det er godkjenning. Du skal kunne, du skal prestere, du skal vise.

Kursåpning

Vi begynner med middag søndag, og blir gledelig overrasket over at de samme to kokkene som sa at det var siste år i 2016....., er her likevel. To spreke blide dyktige damer godt oppe i 70-åra som står på fra tidlig morgen til sen kveld.

Deltakere på et hovedkurs spiser ikke lite, og kokkene gjør en imponerende god jobb.

Etter middag var det en kort åpning ved kursledelsen og blir lagene annonsert.

Vi blir 7 stykker på lag 2 og får Lena Iversen og Erling Slåtten som instruktører.

Vi går direkte til lagsmøte og både instruktørene og de to kursdeltakere som skulle ta 1. Re satte rammen for laget. Satt opp punktvis ble det sånn som dette

1. Vi jobber sammen
2. Vi skal være åpne for hverandre
3. Det blir en tøff uke, fysisk og psykisk, vi skal passe på hverandre
4. Om noen sliter med noe, så legger vi inn ekstra treninger/kveldsmøter
5. Det handler ikke om meg og min hund, men oss og våre hunder
6. Vi skal hjelpe hverandre, passe på hverandre, og gjøre det vi kan for at alle skal lykkes.

Dette ga en trygghet og sikkerhet for alle som bidro til at både hunder og førere jobbet veldig bra gjennom uken.

Retningen var satt. Uka ville bli hard, men trygg. God lagfølelse, selvtillit, humor, åpenhet, samarbeid, hjelp.

FØRSTE TEST TEIGSØK

Spenningen var til å ta og til å føle på. Klar og tydelig formidling av oppgaven fra instruktørene. Kort og konsist.

Første test, teigsøk. En person, og to gjenstander. Teiget skulle dekkes. Beredskapsekk, hunder ble tatt ut av bilene, på med vest og utstyr på både hund og fører.

Ekstra batterier i vesten, GPS, kompass, bånd bundet på vesten for å lett kunne sjekke vinden. Godbiter og leker til hunden. Vann. Radiosjekk. Vi sjekket hverandre før vi gikk ut, en fin sikkerhet på at ingenting ble glemt. Hundene på laget viste også respekt for hverandre. Stødige hunder som ikke brydde seg noe som helst om hverandre, selv om de enkelte ganger stod veldig tett.

Fra godkjenningsprogrammet: 4.5.5.1. Følgende moment skal gjennomføres og består Selvstendig gjennomføring av teig, ca. 300x500 meter. Oppgaven presenteres for hundefører ved at teigen lastes ut på GPS, og sporloggen skal gjennomgås av dommer etter endt oppgave. På bakgrunn av de

Hovedkurs Nord Norge 6.-12. august 2017

innhentede forutsetningene samt vær og terreng, skal hundeføreren presentere et taktisk opplegg som skal følges. Det skal utplasseres et ukjent antall figuranter (1-3) og gjenstander (1-3), jakke, sekk eller tilsvarende, i teigen. Søkstid er ca 2 timer. For å få bestått øvelse skal (alle) figuranten(e) finnes. For øvrig er det helhetsinntrykket på momenter som effektivitet, systematikk, taktisk opplegg, praktisk gjennomføring, samband, orientering og GPS, samt funn av gjenstander som avgjør resultatet. Teigsøket skal legges opp slik at hundeføreren så langt mulig må gjennomføre hele teigen.

HELIKOPTER

Alltid spennende om Sea King helikopteret kommer, eller om det må ut på oppdrag. For flere på laget var det første gang for hund og fører. Vi ventet i spenning. Faktisk, det ble helikopter, laget vårt ble fløyet opp

på fjellet, der vi ble satt av. En fantastisk opplevelse. 7 hunder og hundeførere. 7 trygge og stødige hunder.

SPOR, URBANSØK, STI og FLANKESØK

Flere av oss på laget var over midtels interessert i å gå spor. Det gjorde at vi hadde ekvipasjer som gledet seg til 3 kilometer sporet. Å gå spor på fjellet har noen utfordringer... men litt elv, myr, bekker, steinur, motvind og sidevind ingen hindring. Bratte stigninger både opp og ned. Litt andre utfordringer enn det som var kjent for flere av oss, men alle kom i mål med helsa i behold, de fleste gjenstandene ble funnet, og bare to hadde fått gnagsår. I tillegg til 3 kilometer sporet hadde vi spor oppsøk fra bil, asfalt og grus spor, spor som vekslet underlag, en kilometer sporoppøk, 18 timers spor, kryssende spor. Øvelser der

vi måtte kombinere flere søks-elementer. Spor oppsøk på hardt underlag, sporoppøk fra gjenstand. Meldinger i alle situasjoner og varianter er helt avgjørende for en redningshund, og meldingene må virkelig sitte 150%. Her ble vi fulgt med argusøyne av to dyktige instruktører/dommere.

Vi er i en stressa situasjon. All honnør til våre to instruktører. Tydelige, strenge men rettferdige, og oppi alt dette var humoren med hele tiden. Lette å prate med. Flinke til å formidle det som ikke var så bra på en fin måte, flinke med positiv forsterkning. Dyktige og selvsikre. Viste respekt og ga tillit.

Jeg vet ikke hvor mange mil instruktørene våre gikk da vi hadde sti og flankesøk. Fysisk test x 3 ble iallfall bestått om det hadde vært fysisk test for instruktørene

ØVELSE

Torsdag var de øvelse. Fordypningslaget hadde forberedt fire caser og rekruttlagene stilte med figuranter. Det er en enorm luksus når så mange jobber masse for å tilrettelegge for at vi kan teste oss selv, hundene våre og samarbeidet i laget en hel dag. Vi var to A/RE-lag på HKNN som var skiftevis på de ulike casene.

Ut over å raskt skulle få nødvendig informasjon om casen, orientere seg om IPP, ledelinjer, og raskt få ut ekvipasjer i søk,

måtte vi håndtere balstyriske

journalister, urolige pårørende som ville delta i aksjonen, og andre overraskelsesmomenter. Veldig flinke skuespillere.

Vi hadde på forhånd fordelt oss i par på hvem som skulle sitte i KO og være Operativ Leder for hver case. Etter hver case hadde vi også en liten evaluering med fordypningslaget som hadde laget casen, og våre instruktører.

Vi hadde en god stigning i løpet av dagen på effektiviteten i lagarbeidet og alle gikk inn for fullt.

På siste post hadde instruktørene på re-laget Susanne Bengtson og

Steinar Lauvås laget til en skikkelig nøtt for oss. Den ble løst tilslutt.

Vi var også en tur i Skibotn.

Her hadde vi søk i urbane områder, og på sagbruket. Nye utfordringer og spennende og søk i uvante omgivelser på sagbruket.

I det store og det hele en fantastisk uke, på et fantastisk sted, med fantastiske lagkamerater, fantastiske instruktører, fantastiske kursledere, og en fantastisk atmosfære

Hilsen

Maja Andreassen og Sissel Larsen

Redningshunden 03-2017

Redningshunden 03-2017

Ei oppdatering om arbeidet med katastrofesøk i NRH

I NRH i dag vert det arbeida med katastrofesøk på alle nivå i organisasjonen.

- Hovudstyret har etablert ei eige arbeidsgruppe for å arbeida med katastrofesøk nasjonalt
- Distrikta på austlandet har saman om å etablere ein regionkoordinator for trening og utvikling av katastrofesøksmiljøet.
- Fleire distrikt etablere eigne samarbeid med lokale brannvesen
- Ekvipasjar i heile landet trena aktivt og held ved like kompetanse og kvalitet

NRH er i dag den einaste organisasjonen som har katastrofesøks-hundar i heile landet.

Hovudstyrets arbeidsgruppe for katastrofesøk

Hovudstyret har etablert ei arbeidsgruppe som skal arbeida med å styrka bruken av NRHs katastrofesøks-hundar nasjonalt og internasjonalt. Gruppa skal mellom anna arbeida opp mot nasjonale myndigheiter for å få etablert eit FN-sertifisert Urban Search and Rescue (USAR) Team. Gruppa skal ikkje arbeida med utdanninga av katastrofesøks-hundar. Dette ligg framleis til FTU.

Gruppa er NRHs kontaktpunkt for USAR internt og eksternt.

Status for arbeidet med å bidra til å etablere nytt internasjonalt sertifisert USAR team

Etter innsatsen i Nepal stod NORSAR utan utstyr, utan sertifisering og utan vidare finansiering. Våren 2016 meldte Oslo brann og redningsetat (OBRE) til sitt fagdirektorat Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) om at NORSAR ikkje er operativ og syner til manglande organisering og finansiering. Med bakgrunn i dette og «Brannstudien» frå 2013 sendte DSB eit brev til Justis- og beredskapsdepartementet (JD) der dei ber om at departementet vurderer om Noreg skal ha ein nasjonal USAR kapasitet forankra i eit brannvesen, samt om denne kapasiteten skal inngå i ein internasjonalt USAR beredskap.

Brannvesenet i Noreg er kommunalt og vert finansiert gjennom kommunebudsjettet. Beredskapen til det enkelte brannvesen vert bygd opp basert på lovkrav og eigen risiko- og sårbarheitsanalyse. Oslo og fleire andre kommunar har basert på eigne risiko- og sårbarheitsanalysar valt å byggja opp USAR kompetanse lokalt.

Det er fleire moglege løysingar for USAR beredskapen nasjonalt og internasjonalt. Kvar kommune kan få ansvar for eigen beredskap innan eige budsjett eller eit brannvesen kan få statlege midlar til å byggja opp ein nasjonal kapasitet. Om Noreg skal nytta denne kapasiteten internasjonalt er eit spørsmål som

må avklarast mellom JD og Utanriksdepartementet (UD).

NRH arbeida tett saman med OBRE om dialog inn mot myndigheitene, med det ser ut til at det vil ta tid før det kjem ei avgjerd frå JD.

Dersom det vert eit nytt internasjonalt USAR lag har NRH satt som føresetnad for si deltaking at laget skal INSARAG sertifiserast og at NRH skal levera søkskapasitet med hundar, men ikkje eiga eller drifta laget.

Nasjonalt konsept for katastrofesøk

NRH har gjennomført katastrofesøk i tråd med planverket til NORSAR. I fråvær av dette er det behov for å revidera rutineane rundt katastrofesøk nasjonalt og samla NRH rundt eit felles konsept for katastrofesøk som inkluderer utkalling, skildring av NRHs rolle ved katastrofesøk og operative tiltakskort.

Hovudstyrets arbeidsgruppe for katastrofesøk skal utarbeida eit nasjonalt konsept for katastrofesøk i NRH. Konseptet skal vurderer endring av system for utkalling skal sikra større tilgjengelegheit på katastrofesøks-ekvipasjar nasjonalt. Skildring av katastrofesøk i NRH skal nyttast av hundeførarar, leiar hund, beredskapsansvarleg og våre samarbeidspartnarar som brannvesen og politi. Utarbeida tiltakskort skal inn i beredskapsplanen til bruk for hundeførarar, leiar hund og beredskapsansvarleg.

Arbeidet er forankra i HS, NBU og FTU. Arbeidet skal dra nytte av fagkunnskapen i organisasjonen ved å leggja til rette for at både distrikta og det einkilde medlem kan komma med innspel.

Endring av oppsett for utkalling

NRHs kapasitet på katastrofesøk har mange likskapar til lavine.

- Det er få godkjente ekvipasjar
- Det er ekvipasjar spreidd over heile landet
- Det er få innsatsar

I utviklinga av konseptet vil arbeidsgruppa å vurderer om utkalling av katastrofesøks-ekvipasjar bør organiserast likt som lavine med to regionar, nord og sør.

Leiar hund

I planverket til NORSAR var «Leiar hund» ein viktig del av søket. Leiaren var ansvarleg for eit søkslag med tre hundeekvipasjar. Leiaren planlegg søket, observera søket og dokumentera funnstad. Leiaren måtte ha status som tidlegare hundeførar katastrofesøk.

I utviklinga av konseptet ynskjer me å vidareføra ordninga med «Leiar katastrofesøk». Det er ynskjeleg å leggja til rette for at denne funksjonen vert trena og nytta meir, både på lokale treningar og på hovudkurset.

Skildring av søkskonsept

I utviklinga av konseptet ynskjer arbeidsgruppa å laga ei skildring av NRHs organisering og søksform ved katastrofesøk. Skildringa kan nyttast av BA og lokale lag for å informera våre samarbeidspartnarar i politiet og brannvesenet. Den vil sikra at alle hundeførarar og leiarar har ei lik forståing av roller, ansvar, prosedyrar osv.

Tiltakskort i beredskapsplanen

I utviklinga av konseptet ynskjer arbeidsgruppa å utarbeida tiltakskort til NRHs beredskapsplan. Førebels forslag til innhald:

- Tiltakskort Leiar hund
- Tiltakskort Hundeførar

Regionkoordinator

Hovudstyret fekk eit innspel frå ei gruppe medlemmer frå austlandsområdet som trena katastrofesøk aktivt om å etablere ein regionkoordinator for å leggja til rette for treningar, øvingar og bidra til å utvikla miljøet til å bli meir stabilt over tid. Formålet med koordinatoren er å sikra at nye kjem inn i miljøet, samt leggja til rette for utvikling av godkjente ekvipasjar. Regionkoordinatoren er også kontaktperson for samarbeidsaktørar som brannvesenet og politiet. Deter utarbeida ein

eigen rettleiar for arbeidet til koordinatoren. Alle distrikt fekk spørsmål om å bli ein del av området til regionkoordinatoren og 5 distrikt svarte positivt.

NRH forsett å hausta erfaringar internasjonalt for å utvikla kompetansen her heima. I april var det fleire som reiste til Malta for å delta på USAR øving og i september er me invitert til å delta i øvinga BarentsRescue17 i Russland.

I år er hovudkurs katastrofesøk lagt til Bodø og me ser fram til lærerike dagar der og fleire nye B- og A- godkjente katastrofesøks-ekvipasjar.

Vent.....

Etter en uke som kursleder på HKESN 2017, lurte jeg på hvor mange ganger jeg sa «Vent litt» i løpet av den uka. Det ble mange! Jeg håper ikke jeg glemte noen som ble satt på vent igjennom uka. Venter du fortsatt, ber jeg herved om unnskyldning!

Hovedkurs er årets høydepunkt for mange av oss, og som mange andre begynte jeg å glede meg til neste år når jeg kjørte hjemover fra HKESN 2016. Det var før jeg hadde noen tanker om at jeg skulle se HKESN 2017 fra en litt annen vinkel! I et svakt øyeblikk i oktober, sa jeg ja til å være kursleder og fra da startet nedtellingen til uke 31 og huskelistene ble påbegynt.

Som Geir, min samboer, kommenterte når jeg omsider «sjekket inn» på Sæter Gård på Kongsvinger på facebook fredagen før kursstart med kommentaren om at vi så smått var i gang: «*Har forståvidt vært i gang lenge hjemme hos oss, Godt endelig er i gang.*»

Jeg tror han synes det var godt å få meg, og hele hovedkurset ut av huset! For det er ikke til å stikke under en stol at det var ikke plass til mye annet de siste ukene før hovedkurs. Hverken av respons på samtaler som ikke dreide seg om hovedkurs eller rent fysisk ettersom «flyttelasset» vokste i stua. Og de siste helgene før avreise ble også brukt på Kongsvinger. Terreng skulle sjekkes for hogst og prøvespor skulle logges. Og var jeg hjemme, satt jeg

med nesa i pc'n og forsøkte å sette sammen lag og hanke inn instruktører. Like greit å få oss av gårde!

Lørdagen kom og instruktørene dukket opp smilende, forventningsfulle og glade, og jeg håpet det ville vedvare når de fikk høre om mine planer for ettermiddagen. Det trengte jeg ikke å bekymre meg for, for maken til sporty, lite selvhøytidelige folk! Når de fikk vite at vi skulle lage en «musikkvideo», hvor de skulle ha klovneser og djevelhorn var det bare latter og positive reaksjoner. Så ut på gresset bar det, med klovneser og horn på plass gjorde vi alle så godt vi kunne, og du verden så moro det var mens det sto på!

Redningshunden 03-2017

En gjeng med glade amatører, ikke var vi helt samkjørte, og ikke var det tid til å gjøre noe om igjen, og ikke var det tid til mye redigering før kursstart, men resultatet av moroa ble vist på kursåpningen. (Vil du se resultatet, kan du det i facebook-gruppen: HKESN2017)

Redningshunden 03-2017

Søndagen er en fin dag! Spente prøvedeltagere fra morgenen, og innrykk av alle hyggelige og forventningsfulle deltagere utover ettermiddagen. Noen helt nye ansikter, og noen gamle kjære man ikke har sett på altfor lenge. Dette er dagen det «gnistrer» på Sæter. Ikke

bare hos folk, men det sees hos hundene også. Noen har vært her mange ganger før, og er fulle av forventninger til plassen. Andre er der for første gang, nysgjerrige på alt og tar til seg inntrykk av 100 andre hunder på parkeringsplassen så godt de kan.

Og det er på dette tidspunktet kurslederen slipper ned skuldrene og tenker at nå kan det bare begynne. Og det er omtrent da jeg begynner å si; Vent. Vent litt. Kan du vente to minutter? Vent. Kommer tilbake til deg. Vent. Vent – slutt.

Jeg håper ingen av dere venter fortsatt! Heldigvis hadde jeg Gunnar Johan som kurssekretær, butikksjef og som tok seg av en del av de jeg satte på vent.

Hovedkurs ser litt annerledes ut fra kurskontoret, enn det gjør fra skogen. Men for en kontrollfreak som, motstridende nok, elsker litt «armer og bein» er det moro sett fra kurskontoret også! Bare litt annerledes. Det fineste var å få ansikter på de navnene jeg ikke kjente, og få muligheten til å se litt på de lagene jeg ikke hadde sett om jeg hadde vært deltager selv, og høre om hovedkursopplevelsen fra disse. Det var stas!

kveld med nødnettkurs. Dette kan man fint slippe å bruke tid på under et hovedkurs. Det arrangeres jevnlig slike kurs rundt om i landet, og det er mitt og ditt ansvar å sørge for at vi til enhver tid har alt vi trenger av kurs og oppdateringer før vi kommer på lista.

At instruktørene ønsker å ha disse kveldene med lagene, er et argument vi må ta til etterretning. Og kanskje bør vi droppe slike kurs

Og takk for at dere tok trening av instruktørhunder på alvor! Det bidrar forhåpentligvis til at de ønsker å komme igjen neste år.

Takk til alle instruktører som stiller opp, for å hjelpe andre frem mot målene sine. Dere er gull! Det krever sin mann og kvinne, å være i forkant og tenke på alt og alle hele uken igjennom. Om deltagerne syns uka er slitsom, skulle de prøve deres sko. Tusen takk!

Litt rart og uvant var det riktignok å ikke være en del av ett lag. Det har jo vært høydepunktet med å være på hovedkurs, og jeg kjente litt på det. Men mindre enn jeg trodde før start. Det ble veid opp med muligheten til å se litt flere igjennom uken, og få historier fra de helt nye til de som var på godkjenningsslag. Fint å få se noen spente, nye skuldre senke seg igjennom uken, mens skuldrene på godkjenningsslagene spratt opp og ned fra dag til dag!

Det ER spennende og slitsomt å være på godkjenningsslag. Det er fulle dager, og det skjer noe absolutt hele tiden, og nettopp derfor syns jeg det er den aller morsomste uka man kan ha på hovedkurs.

Når vi leser igjennom evalueringsskjemaene etter uken, er det noen kommentarer fra deltagere på godkjenningsslag som syns det var mye på kveldstid.

I år var det faktisk bare en obligatorisk kveld med teoriundervisning for deltagere på A/re-lag. Men det var også en kveld med repetisjonskurs i førstehjelp, og en

under hovedkurset?

Uansett vil jeg oppfordre alle til å lese godkjenningsprogrammet, og sørge for å ha alt du trenger før du møter til ukas arbeid A, så slipper du dette under en allerede hektisk uke.

Når det er sagt sier evalueringsskjemaene at deltagerne for det meste var veldig godt fornøyd med teoriundervisningen, og det er hyggelige tilbakemeldinger å kunne viderefremme til de som tok turen for å bidra på hvert sitt felt.

Hovedkurs blir ikke til av seg selv. Vi trenger deltagere med riktig innstilling, dedikerte instruktører, tak over hodet, mat i kroppen, uteområder nok til å leke gjemsel hele uka – for å nevne noe.

Takk til alle dere som var deltagere på årets HKESN. Som bidro med å være til stede, positive, pliktoppfyllende og uproblematisk! Dere gjorde uka mi svært hyggelig! Takk for at dere overholdt luftetider, ryddeoppgaver, mattider, parkering, og alt annet mas fra undertegnede.

Takk til dere som tar turen for at alle skal få obligatorisk teoriundervisning.

Takk Hege Iversen, Gunnar Johan Kalrasten og min svært tålmodige Geir for all støtte og hjelp i ukene før, og under hovedkurs.

Vipps – så var uken over, og vi måtte stikke hull på hovedkursbobla vi hadde vært i en uke. Utenfor har verden gått sin gang, utrolig nok uten å bry seg om at vi har vært på hovedkurs! Det er en intens uke, og selv om jeg i år opplevde den mer fra kurskontoret enn fra skogen, er bobla den samme. Og jeg vet med sikkerhet, at om litt har hukommelsen gjort en selektering og sørget for at det bare er de gode minnene som bevares.

Gratulerer til alle som nådde sine mål i uke 31, og lykke til videre til alle som har målet i sikte der fremme!

Takk for i år!

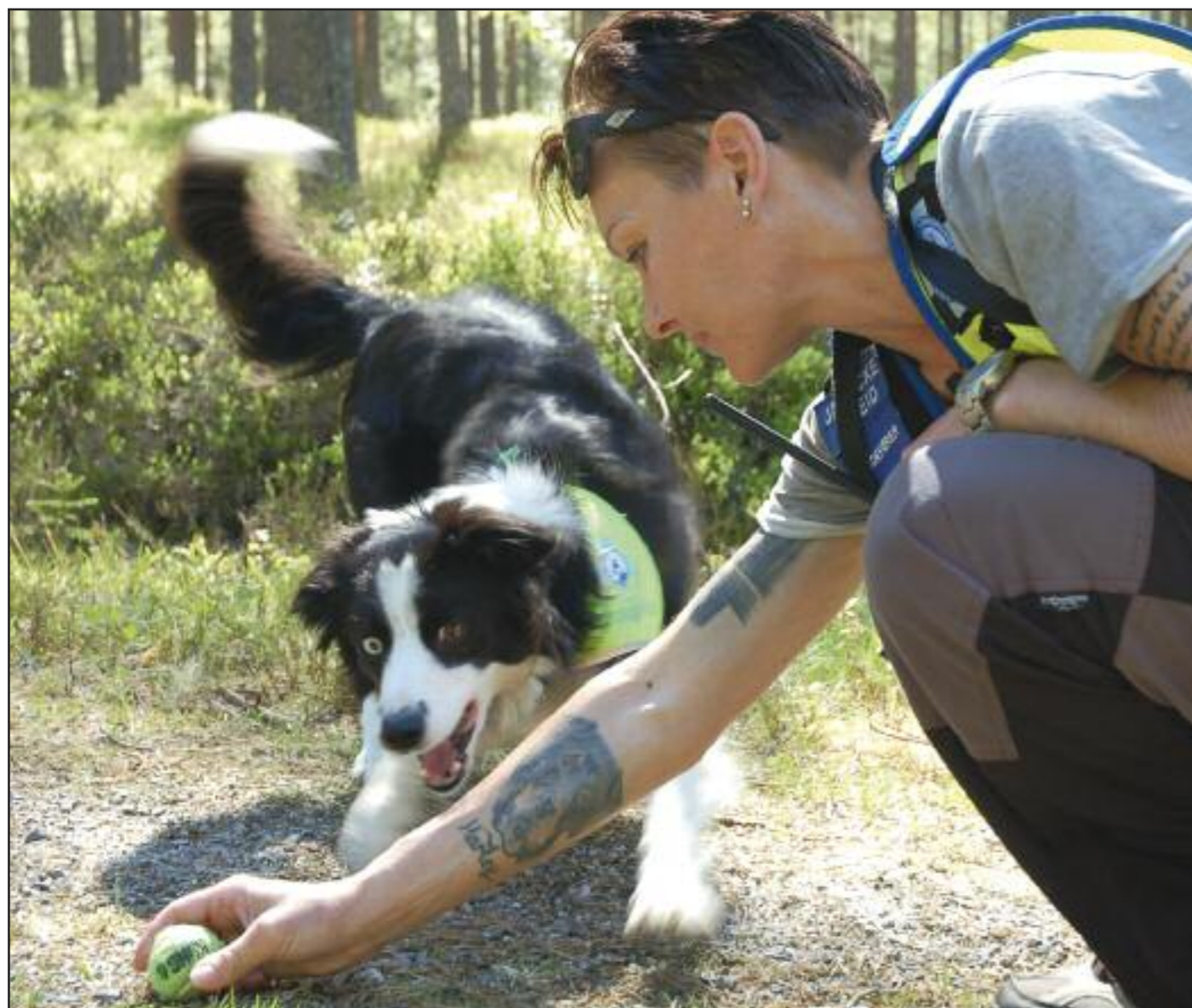
Agder distrikt

Agder har gjenoppstått som distrikt. Etter at den gang DIO 05 vart lagt dødt en gang før tusenårsskiftet, har Agder vært delt. Vest-Agder har vært tilknyttet Sør-Rogaland og Aust-Agder har vært tilknyttet Telemark. Men med en stadig voksende aktivitet og også med den nye politireformen som bakgrunn, har det blitt jobba med tanken om å

atter samle Agder i et distrikt. Og på landstinget i fjor ble dette vedtatt. Etter at et interimsstyre hadde forberedt gjenoppstandelsen i hele fjor høst, vart årsmøte holdt den 10. feb. Det har vært mye å sette seg inn i og få på plass, men med godt samarbeid og god innsats fra alle hold, føler vi nå at vi har en sterk organisasjon på plass.

Agder distrikt består i dag av fire treningslag som dekker hele Agder, med medlemmer fra Flekkefjord i vest til Risør i øst og til øverst i Setesdalen. Ved inngangen til året var det 12 godkjente på ettersøkning, 5 på lavine og 2 på katastrofesøk, i distriktet.

Vi har i løpet av året deltatt på flere aksjoner og samarbeidet med politi

Jannice tester ut forsterker

og de andre frivillige organisasjonene blir stadig bedre. Vi får veldig gode tilbakemeldinger fra politiet og har så langt i år (utgangen av juli) gjort to funn.

Det er stor aktivitet i distriktet og vi har arrangert flere A-prøver, den tradisjonelle Evjesamlingen (som i år skifter navn til Agdersamlingen), medlemsfest og en egen distriktsamling i Valle, med nærmere 20 nrh'ere.

Vallesamlinga medlemssamling 25. til 28. mai.

I langhelga rundt Kr. Himmelsprett arrangerte Agder distrikt en egen samling for medlemmene i distriktet. Dette som et ledd i å bygge samhold og bli kjent treningslagene i mellom. Nesten 20 NRH'ere deltok på samlingen, der Setesdalen bød på en fantastisk forsmak på sommeren. Tre instruktører fikk hvert sitt lag med 4-5 deltakere på alle nivåer fra appell til godkjente ekvipasjer. Gjengen fra Valle hadde gjort en god jobb med å skaffe terreng så treningsterrenget var det lite å klage på (for oss som er vant med kupert og tett sørlandsterreng).

De tre instruktørene var Vidar Bråten, Erling Slaaten, og Johnny Olsen. I tillegg hadde vi med instruktørspirant Anders Aslaksen som vi satser på snart er klar som distriktets andre instruktør på ettersøkning.

Slike samlinger er jo en ypperlig anledning til å få nye ideer og tanker rundt trening, utveksle erfaringer og lære av egne og andres feil. Utgangspunktet for ekvipasjene er jo ofte forskjellig. Noen vil bare trene motivasjon, noen står fast med problemer de vil løse og andre er klare for nye momenter i treningen. Dette var også utgangspunktet for gruppa jeg havna på. Jeg synes vi fikk en veldig god dialog under vegg. Vi fikk god tid til å bli kjent med hundene og vi fikk testa ut hva som fungerte for de forskjellige. Mange gode hundefaglige diskusjoner. Jeg synes også det var bra at alle engasjerte seg og kom med gode innspill og spørsmål underveis (dette skyldes jo også en instruktør som var flink til å engasjere oss og lytte til innspill). Fikk inntrykk av at alle var godt fornøyde med den faglige biten av samlinga.

Dette var jo på en måte en bli kjent

Anton har fokus

samling. Og da er jo den sosiale biten også ganske viktig. Lørdagskvelden var satt av til festmiddag på Sølvgården, men siden temperaturen passerte 25 grader, vart det beslutta å flytte middagen ned til strandkanten og fyre opp grillen. Det var en klok beslutning, og det ble en fin kveld ved bredden av Otra. I forkant av samlingen hadde vi blitt sponset med mange fine premier til kveldens lotteri og dette bidro til en pen sum i kassa og mange fornøyde vinnere.

Alt i alt en vellykket samling. Takk til instruktørene og ikke minst til arrangørene!

Svein Skagen

Grilling i strålende vær

Sporkurs for fordypningslaget på Hovedkurs Midt-Norge

Selve sporkurset ble arrangert og utviklet av instruktørene Anne Kathrine Dille og Knut Skår med det formål at hundeevipasjer skal få et enda bedre grunnlag for å løse krevende sporoppgaver på leteaksjoner. Kurset preges av god planlegging med instruktører som er svært samkjørte, dyktige og motiverte. Instruktørene viste god forståelse for at det er individuelle forskjeller på hundene og tar hensyn til dette både når det gjelder innlæring, belønning og ulik håndtering av hundens sporadferd og hundeførerens linebruk. Kurset er best egnet for ekvipasjer som har god sporforståelse fra tidligere. Kurset er lagt opp med tre teorileksjoner og tilhørende praktisk trening. Ekvipasjer som i løpet av kurset utviste svært gode sporferdigheter fikk spormerket, se tilhørende faktaboks. Dette var det 3 av 9 deltakere på laget som fikk til.

Den første leksjonen var om innlæring av spor og spor på hardt underlag. Selvom alle hundene hadde god sporforståelse var det nyttig å få gjennomgått viktigheten av en gjennomtenkt sporstart, rutiner, forsterker og linebruk, for å skape de beste forutsetningene for hunden. De første dagene jobbet vi med spor på grus og deretter spor på asfalt. Først ble det lagt opp til korte spor med rask belønning, og deretter progresjon til litt lengre spor med vinkler og krysninger. De første dagene var vi i relativt ubeferdet terreng, som grustak og industri-plasser. Stort sett hele uken gikk vi ukjente spor etter samme spor-

legger, bortsett fra helt ukjente oppgaver fra instruktørene de siste dagene.

Neste leksjon tok for seg taktiske betraktninger ved sporoppsøk fra ulike kjente utgangspunkt, som bil, benk eller sykkel på harde underlag. Deretter jobbet vi praktisk med dette og alle hundene viste økende grad av forståelse i takt med at frustrasjonen til hundefører gikk ned. Nøkkelordene for å få dette til var å bruke god tid på starten og la hundene få tid til å sjekke ut og ta initiativ. Deretter ble alle momentene kombinert med raskt økende vanskelighetsgrad, f.eks. med sporoppsøk fra ATV utenfor en butikk. De siste dagene av kurset gikk vi spor i svært beferdet terreng som i Røros sentrum, skoleplasser og malmhaugene.

Den siste teorileksjonen var en introduksjon til ID-spor og smeller. Smeller er en gjenstand som tilhører

sporlegger, og som blir presentert for hunden. Hunden skal deretter velge rett spor blant mange andre spor. Dette krever svært mye trening, blant annet innlæring av bruk av smeller. Dette ble ikke trent på, siden dette krever ekstra mye trening. Personlig har jeg aldri sett smeller og ID-spor med utvelgelse av spor i beferdet område, det hadde vært veldig spennende å fått dette demonstrert.

Underveis ble det fortløpende gitt muntlig tilbake-melding til alle deltakere, samt alene med instruktørene en gang i løpet av uken. Alle fikk også muntlig og skriftlig tilbakemelding på slutten av uken. De aller flinkeste besto spormerket, og som hundefører er det inspirerende og stimulerer til videreutvikling når det finnes et konkret mål, som samtidig er litt ekstra vanskelig.

Jeg ønsker meg et oppfølgingskurs/samling, evt. videreutvikling på et senere fordypningslag for å opprettholde egen motivasjon til jevn trening og for å ha muligheten til å prøve å ta spormerket senere. Selv om kurset var godt gjennomført var vi for mange deltakere og flere av sporene ble lagt litt for tett med tanke på at ikke alle hundene hadde like god forståelse for spor på hardt underlag. Sporleggere var i makkere på to og to, og la ut spor ved siden av hverandre, noe som ble for vanskelig for ferske hunder når det var litt vind. Organisatorisk bør sporlegger og makker gå spor et godt stykke unna hverandre. Det ble også litt krøll

når vi la spor for hverandre i beferdet område og la ned små gjenstander, siden vi fort kunne legge sporslutt /sporstart og gjenstander oppi hverandres spor. Dette er utfordringer som sikkert rutinerte hunder klarer godt, men ikke alle på kurset hadde dette nivået.

Jeg sitter igjen med et bredt læringsutbytte. Hundene har en enorm kapasitet og vi legger altfor mange begrensninger for dem, særlig under innlæring og videreutvikling av spor, fordi vi er redde for at oppgaven blir for vanskelig for hunden. Disse begrensningene, som at vi går rett over veier/stier, unngår beferdet

området og krysninger, gjør at hunden blir hjernevasket på ulike spormønstre, som i stedet begrenser hundens kapasitet. Det er derfor viktig at vi varierer treningen vår,

samtidig som treningen må være systematisk og gjennomtenkt, dette gjelder også belønning i sporet.

Videre har jeg fått en påminner om hvor viktig det er med en god sporstart, gode sporrutiner og at vi må stole på hunden. Det er bare hunden som kan gå spor, vi må skape de riktige rammene og forutsetningene.

Oppsummert så hadde instruktørene en glimrende læresetning: «jeg har trent for lite, eller jeg har trent feil», og etter denne uken kan jeg bare konstatere at det stemmer.

Kriterier til bestått sporkurs

Ekvipasjen skal inneha ferdigheter innen spor i urbane strøk, som ved behov kan benyttes av Operativ Leder på aksjoner.

Det er viktig at ekvipasjen vurderes samlet. Både hundeførers evne til å legge forholdene til rette for hunden og hundens evne til å løse oppgavene skal vurderes.

Vurdering av hundefører:

HF sin evne til å ta til seg lærdom om spor og gjøre seg nytte av det i praktisk sporarbeid. HF sin forståelse og evne til å søke etter og nyttiggjøre seg opplysninger for å kunne finne riktig sporstart. HF evne til å lese hunden, forstå dens signaler under sporarbeidet og disponere hunden riktig. HF evne til å løse oppgaver under stress.

Momenter som ekvipasjen skal løse:

1. Ta opp og følge spor på krevende underlag som grus, asfalt, betong og sand. Sporet skal ha flere vinkler.
2. Følge et spor som starter og slutter på hardt underlag, sporet skal inneholde flere underlagsskifter.
3. Parallellspor på hardt underlag: to hundeførere får

sporoppgave samtidig. Sporene skal gå parallelt ca 5 meter mellom og inneholde 1 vinkel. Vinkelen kommer etter ca. 50m.

4. Sporoppsøk på hardt underlag fra kjent objekt (bil/sykkel/benk/gjenstand etc.) Ta opp sporet og følge det.
5. Sporstart i urbant område med alle typer forstyrrelser og overtråkk det medfører.

Alle spor skal være relativt korte, mellom 50 og 200m lange, alt etter hva som er moment som skal fremvises i oppgaven. De skal ligge minimum 10 min. og maks 1 time. Dette for å få det mest mulig likt for alle. Disse momentene må fremvises flere ganger gjennom uken i forskjellige oppgaver, for vise at dette er noe ekvipasjen behersker. Vurdering av momentene, sammen med en helhetsvurdering av ekvipasjen gjennom uken, skal tydelig vise om ekvipasjen kan løse krevende oppgaver på et tilfredsstillende nivå. På bakgrunn av dette kan en vurdere hvem som har gjort seg fortjent til å få spormerket eller om de skal få gjennomført kurs.

Dette er ment som et hjelpemiddel som forteller noe om ekvipasjens nivå, til praktisk bruk. Kriteriene som er satt og evalueringen forteller om ekvipasjens evne til å løse krevende sporoppgaver som er relevant sett opp mot leteaksjoner.

Øvelse på Akershus festning

Denne varme sommerdagen var det over 5000 besøkende på Festningen i Oslo. 10 godkjente ekvipasjer fra Østfold/Follo var i søk i mange timer, og midt vrimmelen ble det gjort funn av både gjenstander og folk!

– Min første tanke var: Hvordan i alle dager skal hundene søke og skille mellom alle turistene og finne «savnede» gjenstander og personer?

Hundefører Siri Bjørdal fant fort ut at det ikke var noe problem.

– Det ble bare mer og mer folk utover dagen. Men det viste seg at det var jeg som tobeint som så dette mer som en utfordring, mer enn den 4-beinte. Jeg var ikke gått lenge i første teig før skuldrene var på plass og vi jobbet som et bra team!

HF-øvelse for alle godkjente

De inviterte til øvelsen var godkjente A-ekvipasjer. I utgangspunktet var det planlagt en to-dagers HF-samling med overnatting, med kost og losji dekket av distriktet. Da under halvparten av de godkjente hadde anledning til å delta, ble de som hadde meldt seg på invitert til øvelse istedet. Avtalen med Akershus festning var allerede i boks, og en slik anledning mente vi som arrangerte at vi ikke kunne skusle bort. For et spennende område for urbansøk!

– Jeg var spent og ikke så lite nervøs når dette var en av de virkelig flotte sommerdagene på en av Oslo's mest besøkte steder i helgene, sier Siri.
– På toppen viste det seg å være

konserter på Kontraskjæret, som tiltrekker seg ytterligere mennesker på festningsvollene. Jeg var spent på meldings-formen, jeg har bringekobbel på sommer, og hals på katastrofe. Det viste seg at det var bringekobbelet han valgte.

Det var mange uvante utfordringer på fortet. Folk i alle aldre og fra alle verdensdelar var en ting. Bilde av to figuranter ble delt ut, men hvordan var det å gjenkjenne dem i mylderet? Området er også uoversiktlig med voller, broer og bygninger på flere nivåer. Vinden er uforutsigbar, for å si det mildt. Vi fikk mulighet til å bevege oss inn i rom som vanligvis er stengt for publikum, men hvilke av de mange dørene var åpne for NRH?

Time etter time, i linesøk

– Vi hadde ikke gått lenge i teig 1, før gutten stupte inn i en tett hekk, forteller Siri.
– Vi gikk langs et fortau på veien utenfor fortet. Jeg så halen rotere, og ut kom han med melding. Hva skjer nå, tenkte jeg. Det var bare å sende på påvis. Og der lå det to stykk sammenlagte paraplyer. De var ikke lagt ut av våre, men med regnskyll kvelden før var de kanskje gjenlagt i løpet av natten? Etter ros, belønning og med senkede skuldre skuldre gikk vi videre, jeg skjønnte at han faktisk VAR på søk selv midt i byen, blant masse mennesker og folk som ville hilse og klappe på golden-gutten.... Veldig gøy!

Ingen øvelse uten KO, og Ole-Jan Kristiansen er dreven multitasker!

– Det var lærerikt å gå så lenge, i time etter time med bare korte pauser, i søk med så mye mennesker, lukter og varme, og faktisk få funn innimellom midt blant alt sammen. Selv om vi «kun» er vinter og katastrofegodkjent syns jeg dette var en flott og meget lærerik øvelse for oss begge!

Fiks ferdig urbansøksdag

– Plassmajor Johan Rørvik var mannen som gjorde at vi fikk til dette, forteller HF Bjørg Elin Huseby.
– Han er en god bekjent av meg og er godt kjent med både NRH og Forsvaret. Han stilte seg veldig positiv til å bidra.
Rørvik la alt det logistiske på Festningen til rette og arrangørene kunne konsentrere seg om det

praktiske rundt søkene. Hundeførerne kunne vise fram adgangsbeviset sitt til soldatene i porten og komme til ferdige teiger rundt på området, takket være de fire herlig sporty figurantene og en dreven OL!

– Jeg synes det var helt fantastisk å få søke i det området, forteller HF Wenche Ingolfsen.

– Det var vanskelig å få dekket noen av områdene på grunn av stengsler, men flott å få kjenne på følelsen å måtte avslutte søket uten å ha dekket hele teigen, det er jo realistisk. Jeg opplevde all ferdselen som positiv, det var artig å se at hunden valgte bort alle som ikke var uvanlige!

vanskelig å få til en trening med så mye forstyrrelser på et så begrenset område ellers.

Hva var høydepunktet for deg, Siri?

– Det morsomste var å gå teig på teig! Varmen bare økte og økte mellom hus og asfalt, men nesens var tydelig «på», selv om det til tider

det gikk mennesker inn og ut. Jeg trodde jo selvsagt at det var disse han slo på, men i det jeg runder hjørnet, stuper hunden 90 grader og bare noen meter fra inngangsdøren bak noen stoler, ligger figgen som var indikert på andre siden av kontaineren. Hvordan greier de skille?

God reklame for NRH!!

Bursdags-Bonus slo av en prat med en annen uniformert.

Forsøksvis lagbilde av alle deltakerne, inkludert HF-kollega fra nabolaget til øverst til venstre.

– Hvordan greier de å skille

Hva var dagens største utfordring, Wenche?

– Faktisk varmen, både for hund og fører! Og høydepunktet var jo at det fungerte, på tross av varme og folkemengde.

– Jeg synes dette var kjemperelevant i forhold til urbane søk. Det er

kunne se ut som noe annet. Vi kom blant annet til en stort plass. Jeg begynte søk langs med bygningene, kom til tre-fire kontainere hvor hale og hode indikerte at her var det interesse. Hunden prøvde komme seg under på flere steder, men med 10 cm klaring gikk jo ikke det. Så fikk han meg med rundt de tre kontainerne, og jeg oppdaget da inngangsdøren til et museum hvor

Ingen øvelse uten figger, takk HF Renate Iversen!.

Arrangørene av øvelsen var Bjørg Elin Huseby, Gro Bjørlykstøl Husmo, Ole-Jan Kristiansen og Nina Alida Nordbø.

OPERATIV LEDELSE- «Klart som tåke....»

Vi var 11 forventningsfulle NRH-ere som benket oss rundt bordet på Idrettsparken Hotel på Røros. Vi skulle være det andre «kullet», siden oppstarten i fjor, som skulle gjennomføre godkjenning-kurs for «Operativ

ledelse» i Norske Redningshunder. Inge, Stig og Toril skulle lede oss på veien, tre instruktører med lang erfaring, og som helt sikkert hadde laget et solid og arbeidskrevende opplegg for oss. Det stemte 110%.

Med militær presisjon og driv, startet vi uka med bakgrunnsteori om «OL-rollen», «Redningstjenesten i Norge» og andre viktige temaer. Men det gikk ikke lang tid før vi var over på mer praktisk trening, som er en svært viktig del av det å bli en god OL. Oppgavene må sitte i fingrene og da er det bare praktisk trening og erfaring som gjelder. For min egen

I løpet av OL-kurset blir det lagt opp til mye trening i «felt» Deltakerene får caser på forskjellige steder, og dette bildet er fra gruvene i Røros. Fv.: Børge Lind (med ryggen til), Wenche Alsand, Hilde Norheim, Torhild Ulvesæter, Marius Wiggen Andersen, Per Gunnar Engetrøen, Hans Jørgen Mastad, Tore Poortman og Lasse Rossing (også med ryggen til)

del, var det godt å ha vært gjennom litt over 100 aksjonsutkallinger med forskjellige OL-er. Alle har sin egen stil og måter å gjøre tingene på, og som hundefører vil du ha tanker om hvordan du selv ville ha gjort det. Det er ingen endelig fasit fordi situasjonene er forskjellige, og det er alltid flere måter å løse et oppdrag på. Men noen knagger er «absolutter» som skal brukes hver gang, og det var disse vi skulle bli godt kjent med denne uka på Røros.

Statistikk er et viktig hjelpemiddel for valg av handle-måte. Gjennom

flere hundre aksjoner, er det samlet data som systematisert gir oss et godt utgangspunkt for valg av handle-måte, spesielt i den innledende fasen av aksjonen. Sannsynlighetsberegning som er gjort ut fra tidligere funn, har gitt oss tabeller som kan spare oss for tid og hjelpe oss til å redde liv i den viktige første-

innsatsen. Dette brukte vi god tid på, og mange gode innspill fra praktiske aksjoner ga fin teoretisk erfaring. Som operativ leder har du jo et stort ansvar.

Ikke bare skal du være rådgiver for bruk av egne ressurser, men du har også et sikkerhets ansvar for de mannskaper fra organisasjonen vår som skal ut i det terrenget eller det området du som OL bestemmer. Derfor synes jeg for egen del at det var godt å få med seg alle de diskusjonene og øvelsene vi hadde gjennom uka.

KO må opprettes over alt. Her sitter Per Gunnar og Hans Jørgen bakpå lasteplanet på en pick-up.

Data og teknologiske løsninger har blitt et viktig element i den operative ledelses hverdag. Sårbart på en måte, men utrolig effektive hjelpemidler. Derfor ble det også

mannskapene våre som en viktig OL-oppgave. Mange tenker kanskje ikke så mye over innholdet i dette, men den operative leder skal tenke gjennom mange forhold i forbind-

som ble formalisert rundt 2012, skal brukes ved funn, «ikke funn» (dvs hvis en HF «går over») og ved andre opplevelser av lite hyggelig karakter. I tillegg skal kameratstøtten kunne

A-hundeførere skulle testes, var dette også en fantastisk anledning til å sette oss OL-aspiranter på prøve. Snakk om å bli kastet ut i det! «Velmenende» instruktører og

utkommanderte rekrutter fra hovedkurset stilte opp som håpløse, kranglete pårørende, som skravlesyke «lenskvinner», pågående journalister, bortkommende barn,

demente og motløse. En veldig bra øvelse med mange stressmomenter, og med mulighet til å samle erfaring fra situasjoner O- rollen garantert ville komme ut for. Takk til alle som bidro.

OL-uka ble oppsummert med en skriftlig prøve som tok for seg de viktigste elementene i oppgaven som operativ leder. I tillegg hadde vi en 1 til 2 samtale (hvor 2 = Inge og Stig). Her fikk hver og en av oss en liten praktisk oppgave og deretter tilbakemelding på instruktørenes vurdering og erfaring gjennom uka. Svært nyttig og hyggelig for alle oss 11....som derved hadde bestått kurset og kunne kalle seg Operativ Leder. Vi som ikke har vært i rollen før, har selvfølgelig en vei å gå før vi alene kan gå inn i rollen. Men tryggheten på utførelse av oppgavene er på et adskillig høyere nivå med godkjenningsskurset i ryggen. Takk til medelever og selvsagt til våre instruktører Inge, Stig og Toril for en fantastisk bra gjennomføring..... tåka er i ferd med å lette.

PC og andre elektroniske hjelpemidler blir en del av hverdagen til en operativ leder. I løpet av kurset blir det lagt stor vekt på trening i Garmin BaseCamp og Office 365.Fv.: Andreas Isaksen, Per Gunnar Engetrøen, Torhild Ulvesæter, Hilde Norheim, Wenche Alsand, Lasse Rossing, Hans Jørgen Mastad

gjennomgang og trening i verktøyene rundt dette. «Base Camp», «Telemetry», forskjellige typer GPS-er, sambandsterminaler og «Nødnett», oppsett av «gateway» og «repeater», «DMO/TMO modus» kan gi fingertrøbbel for noen og enhver. Praktisk øvelse ga heldigvis usikre sjeler en oppadgående lærecurve.

Jeg var så vidt inne på sikkerhet for

else med en aksjon. Det kan være aksjonstypen, «Hva er det vi skal lete etter», «Hva slags funn kan man risikere å gjøre», «Hvordan er terrenget», «Vær og føre». Mye erfaring fra instruktører og deltagere ga gode og verdifulle diskusjoner.

I nær tilknytning til sikkerhetsdiskusjonen, var kameratstøtteordningen et viktig tema. Ordningen

engasjeres etter ønske fra HF, uavhengig av årsak. Fantastiske samtalepartnere / støtter sitter klare til innsats rundt i distriktene. Som OL har du et ansvar for å initiere bruken av kameratstøtten, noe jeg selv har erfart er av stor verdi.

Så var det øvelse på Røros. Siden kurset gikk samtidig med HKEMN og kommende / regodkjennende

Men lange dager (og kvelder) er det faktisk sånn at man fortjener en liten pause på et av Røros sine bedre bakerier:)

Det er krevende å være redningshund

Geir og Aurora. Foto: Nina Leiros

Jeg har gjort meg noen tanker rundt dette med fysisk form på redningshunder fra mitt ståsted som dyrekiropraktor som har behandlet mange redningshunder, foredragsholder for lokallag i NRH, lang fartstid i langdistanse sledehund, utskremt sporlegger og figurant, flue på veggen i diskusjoner mellom NRH'ere, samboer med hundefører Nina Leiros og PT for redningshunden Vito. Å være redningshund er krevende både fysisk og mentalt. Det er ingen krav til regelmessig veterinærsekk eller dopingkontroller for å sikre at hunden er på et skikket nivå fysisk. Det hviler derfor et stort ansvar på hundefører til å ha kunnskap og vurderingsevne for å ta stilling til om sin egen hund er klar for de krevende oppgaver som en redningshund forventer å utføre.

Det er to sider av denne saken. Det ene er det dyrevelferdsmessige aspektet. En hund skal ikke lide i utreningsmål. Veldig mange brukshunder har en arbeidsvilje som langt overskrider viljen til å ta vare på seg selv. Vi kan ikke anta at en hund ikke plages eller har vondt selv om den finner figuranten, trekker sleden eller jakter på fugl. Her har vi avlet fram hunder hvor arbeidslysten/motivasjonen går ut over selvoppretholdelse evnen. Smerten skjules i tillegg av og til med smertestillende medikamenter. Det hviler da et stort ansvar for at hundeeier tar ansvaret med å ta vare på hunden for å sikre velferden og hindre mer skade på hunden.

På den annen side handler dette om hva som lønner seg for å oppnå de mål som ekvipasjen ønsker seg. Hva er smart? En har som sagt både en mental og en fysisk utfordring, og det er klare sammenhenger mellom de to. Det er mange studier på mennesker som viser at det å være i generelt god fysisk form er en positiv faktor for å gjøre det godt akademisk. God kondisjon har

faktisk en positiv innvirkning på skoleprestasjonene uavhengig av andre faktorer. Smerte og ubehag har en negativ innvirkning på innlæring. Bevegelse har en positiv innvirkning på å redusere smerte.

De fleste har fått med seg at dersom man har vondt i ryggen eller for så vidt nesten alle typer vondter så er det lurt å bevege seg litt. Gå tur i skogen er ofte en lur strategi. Min erfaring er at det kan bli litt mer komplisert med hund da de nok ikke like lett kan analysere årsaks-sammenheng mellom stimuli og smerte. Mange eiere til hundepasientene mine spør: «kan hunden min gjøre det og det med hensyn til plagen de har?» Da svarer jeg ofte at rent fysisk sett er det ikke noe i veien for aktiviteten, men om hunden skal bli «god» i akkurat den aktiviteten er det lurt å vente til man er sikker på at den ikke kan medføre noe ubehag. Bare som et eksempel kan vi ta en «sitt» for en lydighetshund. Dette er faktisk ofte et av symptomene som hundeeiere kommer til meg med. Den har begynt å vegre seg litt for «sitt» eller «hopping», og gjør det ikke bra i konkurranser lengre. Ellers kan hunden fungere helt bra. Alle som har hatt vondt i ryggen vet at man kan sette seg, men man gjør det forsiktig og langsomt. En hund som skal bedømmes på «sitt» får nok ikke mye poeng for en «forsiktig og langsom» sitt. Denne adferden kan henge i lenge etter at hunden er frisk og smertefri. Det å trene en hund for en oppgave som får vondt av bestemte bevegelser eller belastninger kan bli som å trene med elektrisk halsbånd uten noen form for timing. Redningshunder kan ha det på samme vis. Hvordan er det for innlæringen dersom skulderen hogger til akkurat når hund møter figurant eller ryggen stikker til når hunden hopper over grøfta for å dra ut fra fører? Så selv

Geir, Finnmarksløpet. Foto: Stig Mebust

Geir, Starten på Finnmarksløpet. Foto: Stig Mebust

om det ofte er bra med lett aktivitet selv om man har vondt og er skadet, så bør man tenke seg godt om i hvilke aktiviteter man benytter på en slik hund.

Det har vært ganske mange studier på hvordan kroniske smerte påvirker læring hos mennesker. På hund er det meg bekjent mindre forskning, men det ville være rart om ikke noen av de samme mekanismene fungerer her. Ved kronisk smerte på mennesker har det blant annet vist seg at en del av hjernen som har med innlæring og hukommelse, hippocampus; slutter å danne nye nerveforbindelser og dermed ikke overfører læringen til hukommelsen. Er man veldig sliten fordi man ikke er trent for den oppgaven man blir satt til, går også konsentrasjonen og

innlæringen ned. Vi mennesker kan relatere til at kroniske smerter har mye av de samme kvalitetene som å være veldig slitne. Vi får smerter av å være utmattet, og blir utmattet av å ha smerter. Min erfaring under Finnmarksløpet er da også det at den observerbare adferden hos hunder som er veldig slitne og eller har hatt ubehag over noe tid er veldig like. Begge deler fører også til at de blir droppet fra løpet. Jeg mener nok at en del redningshunder er i så dårlig form at de blir veldig slitne allerede etter 800 meters rundring eller etter en 4 timers rusletur i skogen. Det er viktig at man er i så god form at man er på pluss-siden av kapasitet for å opprettholde konsentrasjon og motivasjon. Skal man rundere 800 meter bør man fysisk sett ikke ha noe problem med

1000 meter, skal man kunne gå på leteaksjon i 4 timer, bør man fint kunne makte en 6 timers tur.

Jeg ser stadig vekk også den samme adferden ved overvektig hunder. Det trenger ikke være voldsomt overvekt, kanskje snakk om bare 2-3 kg på en 25-30 kg hund. Mange hundeeiere kommer til meg og lurer på om hunden har vondt da de har begynt å vegre seg for å gå tur, henger bak eier og slutter raskere med leken. Dette kan absolutt være tegn på smerter, men mange ganger finner jeg ikke noe annet galt enn at hunden er overvektig. Om dette kommer av «ulven» i hunden som viser redusert jaktmotivasjon når den er god og mett, eller det kommer av at det blir tyngre og mer slitsomt når man er tung vet jeg ikke. Kanskje er det en kombinasjon? Overvekt og/eller redusert muskelstyrke kan også fremprovosere smertetilstander som ikke er tilstede når hunder er i god fysisk form og passe vekt. Uansett årsak, så ser jeg ofte at den «gamle» hunden som løper interessert og observant foran fører kommer tilbake uten andre tiltak enn slanking.

Min erfaring med hunder som er slanke, men generelt i dårlig form, er at de ofte ikke viser denne type adferd tidlig på turen. De vil gjerne ut på tur og løper foran, men raskere enn forventet blir de gående umotiverte og holder seg mer og mer i beina på fører. Det fører ofte til frustrasjon har jeg observert. Det er jo så mye morsommere å jobbe med en hund som har arbeidskapasitet og arbeidsmotivasjon. Jeg tror vi alle kan skrive under på at det blir bedre stemning på trening med en hund som fungerer enn en hund som ikke viser kapasitet, uansett hvor smertelig klar vi er over grunnene til at hunden ikke presterer. Det er vanskelig å få med alle aspekter i en

kort artikkel som dette, men det er også viktig å ikke ha for tynn hund da dette blant annet tærer på muskulatur og reduserer motstandskraften til hunden. Myten om at en «sulten ulv, jakter best» dag for dag er også motbevist, det vil si, at man bør fylle på med nok energi før aktivitet som krever fysisk eller mental kapasitet. Sånn sett bør hunden ikke slankes i dedikerte treningsperioder, men man bør komme i matchvekt før man starter mer intensive treningsperioder. Det beste er jo å holde hunden i passe vekt hele tiden med hver dag å vurdere førmengden.

En annen fordel ved å være i god fysisk form og passe vekt er arbeidskapasitet i varme før utmattelse eller overopphetning. Dette er i alle fall vist i en menneskelig studie hvor trente og tynne personer klarte fungere med en høyere kroppstemperatur og dermed holde på lengre med aktiviteten enn utrente tynne folk og overvektige trente personer. Gevinsten var ikke tilstede hos utrente tynne folk over utrente overvektige folk, eller overvektig trente og overvektige utrente. Dette er jo veldig relevant for redningshunder på sommeren. Og selv om dette var en studie på mennesker, så er det min erfaring at dette også gjelder hunder.

Et annet moment som jeg ofte synes glemmes er at det å ferdes i skog og mark under til dels krevende forhold krever trening for å mestres dette på en effektiv og trygg måte. Ja, det kan være krevende nok med lek med ball på et helt flatt jorde også. Riktig teknikk er viktig for å unngå skader. Jeg trener blant annet mine egne hunder bevisst på glatt og isete føre under mest mulig kontrollerte former da jeg vet at jeg vil møte tilsvarende forhold under mindre kontrollerbare forhold. Erfarne

hunder faller og sklir mye mindre på isen enn de som ikke har trent på det. Jeg mener å ha sett at dette er klart skadeforebyggende. Det er blant annet studier som viser at valper som har gått i terreng har mindre hofteproblemer enn de som er vokst opp med bare «flatmark». En annen studie tok for seg elite greyhound som viste at den mest effektive løpsteknikken brukte de i snitt 9,1 % av sitt livsforløp på å lære etter at de var satt i profesjonell trening. Det er mange timer med trening for en greyhound som er systematisk trent med tanke på å tjene penger for sin eier! Trener man mindre systematisk på å trene opp teknikken under forskjellige terreng så vil det ta desto lengre tid. Jeg opplever ofte at hunder kommer inn med skader når de har trent i et annet terreng enn det de har på sitt faste treningssted. Når man først har lært en teknikk kreves det også vedlikehold for å opprettholde ferdigheten. Selv om man fortsatt kan sykle, så er nok teknikken så som så om man ikke har syklet på lang tid. Erfarne hunder tar bedre valg i skogen og nervesystemet reagerer riktigere og raskere på overraskelser slik at de snubler mindre og dermed får mindre skader.

Jeg oppfatter fokuset i NRH fra toppledelse via instruktører til den enkelte hundefører som meget dyktige på opplæringen og progresjonen i treningen til de arbeidsoppgaver som kreves av en redningshund både under trening og prøveprogram. Jeg tror imidlertid det kunne vært en del å hente på mer fokus på den fysiske formen og fravær av ubehag/smerte til hundene. Dette føler jeg faktisk ofte er den begrensende faktor både når det gjelder å bestå prøver, få et godt innlæringsmiljø med trivsel både for hund og fører, og holde hundene på «lista» skadefri og opp i høy alder.

En uke i bobla

Foto: Kurt Jarnes.

Hovedkurs Midt Norge, Røros. En uke for hunden og meg, meg og hunden. Det er andre hovedkurset jeg deltar på. I fjor var jeg helt fersk, skulle «bare trene», kjenne på NRH og se om det gav den rette mer-smaken. Se om jeg virkelig ville gå inn for å bli en ekvipasje i organisasjonen. Det innfridde så det holdt - det viste seg å bli en fantastisk uke med mye læring og mange, mange gode opplevelser av faget, miljøet, menneskene, og samholdet.

Jeg vet nå at jeg vil gå for å klare den lange veien til en godkjenning, som et langsiktig mål. I år er jeg også på hovedkurs «bare for å trene», selv om året inneholder flere mål. Det

For en dreven NRHer er kanskje det et fjernt minne, å lære inn bringkobelet for første gang.

Jeg snakker ikke om teknikken, for den er nok blitt repetert for kolleger som trenger hjelp.

Selve bringkobbemeldingen har for meg vært noe stort, et ekte bevis på en redningshund. Noe som vitner om at du har kommet et stykke på

veien. Den første smaken av det helt reelle, som ligger der ute og venter på oss. Å være på aksjon i søk etter mennesker. En liten smak av, og at det er håp for oss som ekvipasje ...

Laget

På hovedkurs blir en plassert på et treningslag med 6-8 deltagere, som har en instruktør.

A-kursene har to instruktører. Det er viktig at lagene fungerer så bra som mulig, og at vi alle gir og får fra hverandre. Du blir en del av de sin opplevelse, og de blir en del av din opplevelse denne uken.

Første kvelden deles vi opp i lagene og møtes for en kort presentasjon. Vi legger frem våre mål for uken, som er konkrete elementer vi vil jobbe med, men og utfordringer vi trenger å løse. På laget mitt er det noen jeg kjenner fra før, og noen som er helt nye for meg. Det blir spennende å se hvordan det blir, når vi kommer ut for å trene. Førsteintrykket er bra,

og jeg tror det blir en bra uke.

Første dag ...

Jada, vi la frem mål og utfordringer, men å se oss med hundene våre er en viktig del av det å kartlegge oss og legge planer, for instruktøren. Mitt lag starter derfor med hver vår runderingsøkt, tilpasset våre mål for uken. Fra første stund, får vi direkte og konstruktive tilbakemeldinger. Akkurat som jeg liker det.

En lærer mye av hverandre, se hverandre jobbe, høre tilbakemeldinger og konstruktive ideer om videre jobbing for hver enkelt. Raskt viser det seg at laget har den fine evnen til å dele, og å ta i mot. Det øses ut kunnskap som jeg febrilsk prøver å plassere i minnebanken. Etter at alle har hatt en runde, samles vi for en kaffekopp og niste, mens instruktøren oppsummerer for veien videre. Så rekker vi en runde til, før vi sikter mot hotellet og middag, oppdatering på hvordan det har gått med andre kjente, og en liten personlig oppsummering for oss selv.

Selv har min første dag vært knallbra. Bringkobelet ble introdusert i stedet for løsbittet. Hunden min, Leia, tok det fint med bare litt rettleiding. Jeg har hørt, og for så vidt sett også, at overgangen fra løsbitt til bringkobbelt som regel går lett. Utrolig digg å se at det gjelder Leia også. Spent på hvordan de kom-

mende dagene blir, tar vi kvelden.

Så går det slag i slag

Nå går dagene fort. Frokosten starter 07.00 og utreise til treningsfeltene er for de fleste 08.30. Innen den tid er det selvsagt foring av hund, lufting av hund, matpakkesmøring, stabling av utstyr i bilen (de fleste kom med ryddig bil og reiste med et sant kaos av en bil, he he) og noen presser inn en kaffekopp på trappa og litt prat med hyggelige kolleger, før vi deler oss på lagene våre.

Oppturer kommer, du føler flyten i øvelsene med hunden din. Du kjenner at det går som du ønsker deg og det oppnås ros og klapp på skuldra. Fremgang er viktig og god å kjenne på. For min del blir det ved å se at hunden forstår bringkobelet mer og mer, tar det uten hjelp nå. Den gode følelsen ... Samtidig er gleden for kolleger stor på laget mitt. Etter en runderingsøkt, den var så bra gjennomført, røyk vi ut i en spontan applaus. Smilet på ekvipasjen var ikke å misforstå.

Nedturen kommer også. I løpet av en uke må vi (alle) nedi kjelleren ... Enten for å belyse elementer som må justeres og løses eller som for min del, fordi jeg gjorde en dårlig jobb. Plutselig var tiden der, hvor jeg virkelig styrte hunden min dårlig. Plutselig stemte ingenting. Dårlig

flyt, dårlig timing og ingen, ja for å innrømme det, dårlig kommunikasjon fra meg. Jeg gikk der på midtlinja og kjente på det. Lot det likevel fortsette. Duste meg ... Fikk selvsagt høre det, og håper jaggu det satt seg så fast. Å lære ved å gjøre feil er faktisk bra, sett i ettertid ...

Det kom seg altså. Allerede samme dag var jeg på vei oppover igjen. Så da trur jeg det er håp for meg igjen. Hunden min er heldigvis god nok til å tåle dette. Puh ...

Ved middagsbordet og ellers hvor vi snakkes, får jeg den samme følelsen av andres opplevelse, som jeg har med mitt lag. Folk er fornøyde. Det deles, stilles opp og vi har lav terskel på å gi til hverandre. Vi er alle avhengig av at våre figuranter fungerer, for at vi selv skal bli bedre. Vi gjør hverandre gode, dette er et lagspill.

Skvadron 330

I år som i fjor rakk Seakingen innom Hovedkurset. Utrolig stort for oss deltagere å få oppleve. Alltid tøft med helikopter! Når mannskapet ønskes velkommen av oss med applaus, må jeg si jeg ble rørt og stolt da kapteinen sier «det er dere som skal ha applaus. Vi er her fordi det er jobben vår. Dere legger ned alt det arbeidet dere gjør som frivillige,

som for oss er helt unikt. Det er vi som skal takke dere».

Så får vi gå gjennom maskinen stille, og en tur med maskinen i gang. Etter det fikk B, B-tren og noen instruktører tilbud om løft. Vi inkludert. Gledet meg veldig, men etter å ha gått gjennom når maskinen var i gang, ble hunden min såpass påvirket og avreagerte for sakte. Jeg lytter nå på magefølelsen og takker nei. Dette blir for tøft, denne gangen. Så da blir det i stedet et notat til meg selv for fremtidig trening. Jeg må nok finne en roligere måte å tilvenne hunden, helikopteret. Flere steg over lengre tid, ikke «rett på» som nå. Jeg må bare finne en helikopterbase.

Øvelse

Ukas arbeid A skal ha øvelse og de forskjellige lagene skal innom 5 poster. Oss på B-tren, satte ut figuranter og tok på oss roller som lensmenn, pårørende, turister, presse og mer. Så kom lagene med OLer på kurs som skulle løse hver case innen 2 timer. Det ble en lærerik dag. Se hvordan de forskjellige lagene løste det taktiske. Se hundeførere og hundene. Vite hvor figurantene var og oppleve når ekvipasjene nærmet seg og klarte løse oppgavene. Debrief direkte etter for hvert lag ble også lærerikt å observere. Ekstra hyggelig også, når lag hadde vært på andre poster og var fornøyd med oppgavene de der hadde hatt.

Foto: Kurt Jarnes.

Foto: Alf Dalby

Foto: Alf Dalby

Foto: Geir Ole Laberg

Avslutning

En uke raser fort. Plutselig er det siste kveld og festmåltid. Vi er vel alle slitne nå, og likevel lykkelige for at en uke er gjennomført. En uke i bobla. For noen har dette vært en kjedelig dag. De får vite at de ikke helt nådde frem til de mål, de kom hit for å klare. Det kan være fra enkeltprøver, til endelig godkjenning. Å trene hund vet vi svinger, og motgang har vi nok alle smakt på av forskjellige størrelser. Håper de som ikke rakk fram til målene denne gangen, biter tenna sammen og får råd og hjelp fra sine lokale treningslag til videre jobbing. Neste gang er det deres tur.

Festmåltidet synes jeg avspeiler selve kjernen i det jeg setter veldig pris på i NRH. Først blir rekruttene løftet frem. Instruktørene skryter nesten uhemmet og gir nok dem hver og en en inspirasjon til videre jobbing. Så følger det slag i slag. Alle lagene er fremme og henter Blåboka si, får diplomer og skryt. De som får godkjenninger applauderes, og de som nesten rakk frem får og applaus. Etter hvert, sitter noen der i gul vest, røde om ørene av stolthet, andre er like varme i kinnene, for de klarte apellprøven. Det jeg liker aller mest er den varmen og gleden for andre, som alle viser. Vi gleder oss for andres prestasjoner.

Oppsummering for meg selv

Så er en kommet helt hjem, den første klesvasken er på og den rotete bilen er ryddet ut av. Tid for litt refleksjon og tanker. Målet mitt på Hovedkurset er innfridd. Bringkobbet er lært inn, men selvsagt må det generaliseres enda mer fremover. Det jeg i tillegg sitter igjen

med, er en totalopplevelse der jeg har lært mye, tusen takk til instruktøren min og laget mitt. Dere er jaggu de beste.

Jeg har møtt veldig mange hyggelige folk og hunder. Mange gode samtaler rundt tidlige frokostbord, middager og kvelder der vi har tatt oss en liten klunk og pratet om hund, og ikke hund ...

Jeg har opplevd en organisasjon som har så flotte folk og lite negative nykker er til stede. Her kan vi like lett snakke med de som nettopp har startet, til den som har vært lengst med.

Tankene mine går til de som har stilt opp for meg denne uken, ligget i regnvåt lyng for meg, sittet i ro med skyer av mygg rundt seg og ventet på hunden min. Ventet på å bli funnet og vist en sann glede og lekt med hunden min når den påviser. Gitt den motivasjon som er så viktig for at den skal lykkes, at VI skal lykkes. De jeg har blitt kjent med som jeg håper å se igjen, de som har delt kunnskap med meg og de som har hatt tid til å snakke tull og tøys når vi trengte å tømme ut hundetankene. En uke i bobla er over. Og jeg gleder meg allerede til neste gang.

mvh Leia og Kurt.

Lydighet – en nedprioritert øvelse?

I vårt godkjenningsprogram har vi en lydighetsdel som omtrent er på nivå med det vi finner i NKKs klasse 1 i vanlig lydighet. Som kjent må denne være bestått før man kan gå opp i klasse B. Det er lagt inn noen forstyrrelser, og litt lengre fellesdekk, men nivået er stort sett det samme. Og så gis det ikke karakterer, men bare bestått/ikke bestått. I og med at kravene over tid er redusert, har betydningen og interessen for lydighet innenfor NRH generelt blitt adskillig mindre. Så kan vi stille spørsmålet, er dette akseptabelt? Og er lydigheten bare en brysom sving vi må igjennom, for så å legge det fullstendig på hylla? Mye tyder på det. For de langt fleste legger faktisk lydigheten på hylla den dagen de blir godkjent. Unntatt de som driver konkurranse ved siden av NRH, de må jo holde det ved like, ja endog utvikle den. Jeg har gjentatte ganger opplevd at folk har kommet på hovedkurs og andre kurs, som ikke engang får hunden til å ligge stille i fem minutter, som ikke en gang greier å få hunden til å følge seg på fri ved foten, og hvor rapporteringen er usikker!

Jeg regner med at mange kjenner seg igjen her, og at de med hånda på hjertet ikke har drevet mye med lydighetstrening, hverken før eller etter lydighetsprøven. Poenget når det gjelder lydighet, er at vi finner det igjen i form av dårlig kontakt og derav kontroll over hunden, spesielt i runderingsøvelsen. Og hva da med teigsøket?

Sier vi at hunden jobber selvstendig, eller har vi rett og slett dårlig kontakt og styring med den?

Mange ganger skulle man tro at hundene våre hører dårlig, særlig når vi hører stemmeleiet og skrikingen etter bikkja. Og at hunden passerer oss på midtlinja, uten den minste kontakt med hundeføreren, som fortvilet prøver å rettlede hunden i søket. "Forklaringen" er at bikkja arbeider "selvstendig"; men gjør den det? Eller har vi mistet kontakten og deretter kontrollen?

Vi ser det også på trening: før hundene sendes i søk, ser vi at det er store mangler på konsekvens og kontakt mellom hund og fører. Hunden blir korrigerd, responderer ikke, men får allikevel gå, selv om hundefører har ment noe annet!

Jeg tror at hvis vi hadde trent mer appell, og måttet følge det opp gjennom hele utdanningsløpet/

regodkjenninger, hadde mye vært gjort. På folke-munnet har NRH-folket dårlig kontroll og lydighet på hundene sine!

Jeg tror dette stemmer, ganske presist. Nå er ikke jeg av dem som mener at hunden skal følge bukse-sømmen på venstre ben

på milli-meteren under fri ved foten, og at dette er nødvendig for å få hunden godkjent. Men det store "sorte hullet" er at kontakten (og

dermed kontrollen) ofte er fraværende. Og særlig i runderingsøvelsen ser vi at man har trent for lite kontakt og kontroll. Man har dratt med seg "ulydighet" og uferdige detaljer inn i øvelsen, noe vi som dommere ser konkretiseres ved manglende kontroll og styring, som gir dårlig samarbeide med hunden. Det meste av dette skyldes åpenbart

manglende lydighetstrening og kontinuitet i den type trening.

Jeg tror appell-øvelsene i NRH må gjennomgå en bred evaluering, med fokus på hva dårlig lydighet fører til i mer sammensatte øvelser. Og at appell-øvelsene må være med i alle godkjenningsprøver, også regodkjenning. Hvorfor er det innført

oppfriskningskurs i førstehjelp? Selvfølgelig for at kunnskapen skal opprettholdes!

Hva med lydighetsøvelsene? Er jeg helt på jordet?

Terje Johansen
Gammel instruktør og dommer
Sommer, vinter, ruin

Statue

av Heidi

I New York står statuen av Balto, hunden som førte medisinen fram til Nome i 1925. I Tokyo står statuen av Hachiko, et nasjonalt symbol på hundens lojalitet. Bamse står på sokkel, både i Honningsvåg og i Montrose i Scotland. Statuen av Bamse ble avduket av prins Andrew i 2006. Bamse reddet på eget initiativ livet til to matroser under den andre verdenskrig som skipshund om bord på den norske minerydderen Thorodd. På gravstøtten til Bamse i Scotland står det «Faithful friend of all onboard the «Thorodd». Largest dog of the allied naval forces».

Hva som skal stå statuen av Heidi, må nok organisasjonen vår finne ut av. Men ideen er født og arbeidet er så vidt begynt med å reise en statue av Heidi. Kaare Skalstad bodde og arbeidet på Voss i alle de årene han brukte på å bygge opp organisasjonen vår. Det startet med skredet på Upsete i 1947 da Kaare fikk ideen om å bruke hund til søksarbeid. Foreningen Norske Lavinehunder ble stiftet på Finse i 1956. I alle disse årene trente Kaare, Heidi og treningslaget mye i Prestegardsmoen, midt i sentrum av Voss. Det var moen til prestegarden, der de kunne ha løse hunder under trening. Vi er i dialog med Voss kommune. De er veldig positive til reisingen av en slik statue. Forhåpentligvis kan vi få reist statuen i Prestegardsmoen, en park som får besøk av hundretusener av turister hvert år.

For NRH er det viktig å få reist en statue av Heidi. Det var gjennom denne suverene hunden at vår organisasjon ble bygd opp. Samtidig vil statuen være en gest, honnør og et minnesmerke for alle hundene våre som har tjent menneskenes og frivillighetens tjeneste i vår organisasjon. Heidi står som en bauta for Frivillighet, Læringsvillighet Innsatsvillighet og Dyktighet: FLID. Stort sett er det keisere, konger, generaler og mektige gamle menn som står på sokkel rundt om. Det er få kvinner og barn som er blitt hedret slik. Enda færre dyr, med mindre en konge sitter på ryggen. En statue av hunden Heidi vil også være en markering av dette unike samarbeidet vi har med menneskets beste venn. Dyr – og ikke minst hundene-

har sin egen verdi. Ikke bare til nytte og forbruk for mennesker. Heidi er et veldig godt eksempel på det.

Vi vet så langt ikke hva det vil koste å få laget en slik statue. Men vi vet jo at det må reises penger til å realisere prosjektet. Det er sikkert mulig å få støtte fra eksterne aktører, men det forutsetter betalingsvillighet og egenfinansiering i tillegg. Det er opprettet en egen konto til statuen. Den disponeres av Jan Erik Grande og Claus Røynesdal. Kontonummeret er: 3480 14 91032. Kontoen heter «Redningshunden Heidi».

På hovedkurs ettersøk Vest-Norge på Voss 2017 gikk all pant inn på kontoen til Heidi. Vi oppfordrer alle som lager i stand kurs og samlinger til å samle inn pantepenger til statuen av Heidi. I stedet for å gi bursdagsgave eller julegave til folk som normalt har mere enn nok fra før, kan vi gjøre som andre frivillige organisasjoner: Gi en andel til finansieringen av «Redningshunden Heidi». I stedet for å spille bort pengene når du selv panter, så er det jo fullt mulig å sende pengene til Heidi. Sett penger på kontoen, så reiser vi en verdig markering av Heidi – og samarbeidet vårt med hundene.

Vi kommer til å holde leserne av Redningshunden oppdatert over innsamlingen.

Jarle Mjånes
Jan Erik Grande
Claus Røynesdal

DOMINANS OG LEDERSKAP

Fakta eller overtro?

Innledning

I løpet av de siste åene har det pågått forskning som har resultert i nye teorier om hvordan våre hunder oppfatter oss mennesker, spesielt i et hund/eier-forhold. Det har kommet ut en rekke bøker og artikler som har begynt å trekke i tvil ideen om at familiehundene våre, dersom de får sjansen, vil prøve å klatre på rangstigen i sin "Menneskeflokk". Min målsetting med denne boken er å sammenfatte ny forskning og nye ideer, og sammen med ne egne meninger om temaet skape et alternativt syn på "dominans" og "lederskap". Med andre ord, har virkelig enkelte hunder et ønske om å få høyere status i sin "menneskeflokk"? Er det et faktum eller en myte? Jeg har på følelsen at det endelige resultatet vil ende med like mange spørsmål som svar, men vi er nødt til å fri oss fra fordommene våre og vurdere om det kanskje finnes et annet alternativ enn det tradisjonelle syn på rangordning og lederskap, og innse at hundene slett ikke er ute etter å ta lederskapet fra menneskeheten!

Dominans: Hvor kommer det fra?

I følge en ordbok defineres "dominant" som det "å ha bydende innflytelse over... å være den mest innflytelsesrike eller fremtredende... å ha en bydende stilling over". I hundefaglige termer definerer Roger Abrantes "dominans" som "en drivkraft som har som mål å fjerne elementet av konkurranse i

forhold til et annet flokkmedlem". Spørsmålet er om våre familiehunder tenker slik i forhold til sin eier og sin familie. Ønsker virkelig familiehunden å få en høyere "status" i "flokken" sin? Ligger den våken om natten og planlegger hvordan den skal overta "lederskapet" over menneskene i "flokken"? Eller planlegger hunden å gjøre noe som er biologisk umulig?

Flokkteori

Det første spørsmålet vi må stille oss selv er; oppfatter hunden seg som en del av en "flokk" i sin menneskefamilie? Det er ingen tvil om at hunder er sosiale dyr og at de, dersom de er riktig sosialiserte, har evnen til å leve vennskapelig sammen med grupper av mange arter. Men kan en hund være en del av en menneskelig "flokk"? I løpet av den kritiske perioden av sosial utvikling vil samhandlingen mellom søsken og moren gi varige endringer i valpens hjerne. Den vil med andre ord lære at den er en hund, og den vil lære å gjenkjenne andre hunder og oppføre seg deretter. Dette vil forme utviklingen av hundens fremtidige adferd. Vi tilbyr hundene en plass i våre "menneskeflokker", men hunden kan ikke være en del av "flokken" på grunn av samspillet og pregningen som foregikk i de første ukene i livet. Ikke tenker den som oss, ei heller oppfører deg seg som oss, lukter som oss, eller har de samme verdiene i livet som det vi har. Med mindre det er snakk om

meget spesielle og ekstreme forhold, er flokker som regel meget lette å gjenkjenne. John Fischer skrev en gang: "Jeg har virkelig ingen tro på at hunder ser på oss som hunder og derfor konkurrerer de heller ikke med oss for å oppnå økt status". Dersom vi aksepterer denne teorien kan ikke en hund oppfatte seg som en del av vår menneskelige "flokk", og følgelig vil den heller ikke forsøke å komme seg over oss mennesker på rangstigen. I tillegg, og ifølge Abrantes, kan et hierarki mellom hunder defineres som et "dominans/underkastelsesforhold som dannes og opprettholdes ved hjelp av ritualisert adferd". Han fortsetter med å si at et slikt forhold avhenger av:

1. Hvor aggressiv arten er.
2. Om to dyr vil slåss til et av de dør for å fastslå dominans eller om én vil gi seg.
3. Dersom det er nok ressurser så vil det være færre konflikter eller aggressiv adferd.
4. Om forholdet mellom antall hanndyr og hunndyr er optimalt.
5. Om arten lever i fangenskap eller i frihet.

Høres dette ut som et forhold mellom hund og eier? Det håper jeg virkelig ikke, men derimot høres det ut som et forhold mellom to individer av samme art.

Et siste punkt å tenke over; siden vi sørger for at hundene våre har mat,

ta over hodet, mental og fysisk aktivisering, selskap og stell, så finnes det ingen grunn for dem å ønske høyere status. Dersom de oppnådde den ultimate toppstillingen, rollen som lederhunden i husholdningen ville de også bli ansvarlige for alt som foregår i familien. Dette innebærer også driften av husholdningen, noe som naturlig nok ville være umulig i praksis. En hund vil kunne knytte sterke bånd til sin eier og familie, og vice versa, men den kan aldri bli et flokkmedlem i en "menneskeflokk".

Opprinnelsen til lederskapstreningen

Før vi ser på den vanlige oppfattelsen av lederskapstrening og hvordan denne påvirker familiehunden vår, mener jeg at det er verdt å ta en titt på hvordan de oppsto og hvorfor mennesker har blitt så besatt av idéen om at hundene ønsker å være dominante. Lederskapstrening, som også er kjent som "flokkreglene", er basert på ulveflokkens sosiale, hierarkiske struktur som er nedarvet gjennom generasjoner. Det betyr med andre ord at hvis det er slik en ulv oppfører seg, så vil en hund oppføre seg på samme måte. Imidlertid er det slik at flokkadferden til ulver i fangenskap skiller seg en del fra den hos naturlig frittlevende ulveflokker. I en frittlevende ulveflokk er det kun alfa-hannen og alfahunden som føder og oppdrar sine avkom. I en slik flokk ville avkommet forlate flokken

Det handler mer om relasjoner enn om plass i hierarkiet.

"lederulv"-sjefing over resten av flokken. Mech sier videre: "Den typiske ulveflokk bør sees på som en familie hvor de vokse foreldrene er veiledere i gruppeaktivitetene og deler gruppelederskapet mellom seg i ulike arbeidsoppgaver". Hunndyrene ville passe på valpene mens hannene sørget for mat og jakt. Dersom byttet var stort nok ville alle flokkmedlemmene, uavhengig av rang, spise

mellom 9 måneder og tre års alder, og på den måten begrenses muligheten for konflikter i flokken. I følge David Mech vil "dominans ikke komme til uttrykk som en hakkeorden i en naturlig ulveflokk, og det ser ut til at dominans er mindre fremtredende enn det resultatene av studier blant ulveflokker i fangenskap har vist. I en naturlig ulveflokk ligner reglene for dominans på ingen måte den i en hakkeorden, hvor individer som er nesten like ranghøye konkurrerer om rang". I en frittlevende ulveflokk har "alpha"-begrepet ikke nødvendigvis den samme betydningen som i en flokk som lever i fangenskap.

Videre: "kamper om dominans mellom ulver forekommer sjelden, hvis de forekommer i det hele tatt." Derfor vil man heller ikke se noen

sammen. "Dersom byttet var lite ville foreldrene spise først, men dersom det var lite mat tilgjengelig ville valpene få mat først".

I motsetning til de familieverdiene som eksisterer i naturlige ville flokker, utfordrer ulver i fangenskap hverandre til stadighet for å oppnå høyere status. "Jo høyere posisjon som står på spill, desto mer alvorlig er maktkampen". En flokk som lever i fangenskap består av ulver i ulike aldre og av ulike kjønn, og de er hentet fra forskjellige steder. I en slik situasjon er det større sannsynlighet for sosial spenning mellom individene, spesielt i forbindelse med parringstiden. Et hierarki med alfa, beta, omega, osv. for hvert av kjønnene vil resultere i at de yngre og sterkere flokkmedlemmene prøver seg på alfa-posisjonen.

I en slik situasjon ville det være én dominant hann og én dominant hunn, og antageligvis ville yngre ulver ofte starte konflikter for å oppnå høyere status.

Kan de da være slik at siden det har vært meget få observerbare frittlevende ulveflokker, har flokkreglene som har vært brukt til hundene våre være basert på observasjoner av ulveflokker i fangenskap hvor den sosiale flokkstrukturen stadig endres?

Hvis – og det er et stort HVIS – vi ønsket å sammenligne våre egne hunders naturlige adferd med sine fjerne slektninger, burde vi i det minste se på adferden i en naturlig vill ulveflokk og ikke på adferden i en flokk i fangenskap. Har vi så vært på et feilspor i alle disse årene?

Vent nå litt; kanskje vi til og med snakker om en dobbelt glipp. Ikke bare har vi sammenlignet våre hunders adferd med adferden til ulver i fangenskap i stedet for ville flokker, men kanskje vi ikke burde ha sammenlignet hundene våre med ulver i det hele tatt. Mellom Darwin og Coppinger har det vært foreslått mange teorier om hvordan hunder har utviklet seg fra ulven, og felles for den mest sannsynlige av disse har vært at arten hund har blitt til ved naturlig seleksjon. For flere tusener år siden ble noen hunder mer tolerante overfor mennesker og begynte å bruke avfallsplasser fra menneskene som matkilde, mens andre ulver forble sky og rømte. De mindre redde ulvene ble mer isolert fra den villere bestanden og mer en del av et menneskesamfunn. De formerte seg, de ble en domestisert art og tilpasset seg sitt nye miljø hos menneskene. “Med tiden ville disse temmede ulvene bli stadig mindre like sine ville forgjengere siden arvelig varierende trekk som pelsfarge, form på ører og hale, og kroppsstørrelse og kroppform, ville

endres som følge av kunstig og naturlig seleksjon. På denne måten ble ulven en hund”.

Som Coppinger sier det: “En ny art utvikles gjennom et gradvis skifte av genfrekvens innen en populasjon”. Selv om våre hunder har beholdt ulvelignende adferder som å markere, å grave, å gå rundt i sirkler før de legger seg osv. så er ikke dette noe godt argument for å sammenligne våre hunders adferd med ulvens adferd – rett og slett fordi en hund ikke er en ulv.

Flokkreglene eller lederskapsreglene

I 1980-årene og tidlig på 90-tallet ble vi nesten hjernevasket til å tro at ethvert tegn til problemadferd betydde at hunden vår var “dominant”. Så godt som alle treningsbøker fra denne perioden, og fortsatt flere i dag, forteller oss at vi som eiere må være flokkens alfa eller leder for å unngå at hunden tar over “lederskapet”. Et resultat av dette synet er at v1, for å hindre hunden fra å bli dominant over oss, må kopiere ulveadferder som:

- Å spise før vi gir hunden mat. Lederen spiser først.
- Ikke la hunden sove i senga. Lederen deler aldri hvilested med en som er av lavere rang.
- Ikke la hunden ligge på toppen av trappeoppgangen. Lederen tar alltid den høyeste posisjonen.
- Ikke la hunden ligge i entréen eller foran dører. Lederen holder orden på hvem som kommer og går i “flokken”.
- Gå aldri over hunden. Lederen sørger for at hunden flytter seg når den er i veien.
- La aldri hunden din trå over dørstokken først. Det er lederes privilegium å gå først.
- Hunder som drar i båndet er “dominante”. Lederen fører an.

- La aldri hunden din bestemme når leken starter og slutter. Lederen kontrollerer aktivitetenes begynnelse og slutt. La aldri hunden din vinne drakamper. Lederen er alltid vinneren.

Vi ble til og med anbefalt å tvinge hunden til å underkaste seg fysisk ved å tvinge den over på siden mens man holder den ene hånden på brystkassen dens og den andre over snuten. Et alternativ til dette er å skrive over hunden mens man løfter forbena dens opp fra bakken. Alt dette hadde til hensikt å vise hunden hvem som var sjefen.

Hva med oss?

Det er vel og bra å diskutere hvordan ulver oppfører seg og sammenligne det med hundenes oppførsel, men hvordan passer vi mennesker inn i dette bildet? Vel, i følge “flokkreglene” passer vi inn rett ved siden av hunden!

Synes du ikke det høres litt merkelig t? Reglene er basert på adferd og kommunikasjon mellom hunder, så hvordan kan vi kommunisere med hunden på hundens måte?

Vi kan ikke det. Vi klarer ikke å etterligne det hunder gjør nettopp fordi vi ikke er hunder. For eksempel; å tvinge en hund til å underkaste seg eller løfte forbena dens opp fra bakken vil bare forvirre hunden. Eller enda verre, dersom noen forsøker å gjøre noen av disse tingene kan det resultere i at hunden reagerer med aggressivitet for å forsvare seg. Bare en meget aggressiv hund ville finne på å dytte en annen hund overende på denne måten, og da ville målet være å skade den andre hunden. Hvis du tenker over det, kommer du nok frem til at det er lite sannsynlig at hunden vår ville forstå hva vi ønsket å oppnå dersom vi tvang den til å underkaste seg på denne måten!

Canis
Hundetidsskrift.no

Har fått
EGEN
websiteside

På **VÅR NYE**
websiteside kan du:

- bestille abonnement på Canis
- lese redaktørens blogg
- sende inn artikler og bilder ind til tidsskriftet
- enkelt kontakte vår kundeservice

– kort sagt finne all informasjon om tidsskriftet.

Velkommen til

www.hundetidsskrift.no

Fellesinformasjon ved søknad til hovedkurs

Attester: Følgende forhold må være registrert i NRHs medlemsdatabase før kursstart:

- Betalt medlemskontingent for inneværende år
- Alle prøver og eventuelle innstillinger, skal være gjennomført før frammøte til kurs. Dette i henhold til godkjenningprogrammet.

Manglende registrering vil bli etterlyst av administrasjonen før kursstart.

- Vaksinasjonsattest må forevises ved registrering/kursstart
- Blåbok skal innleveres til kursstab ved registrering/kursstart

Prøver: Ekvipasjer som ikke følger kurset, men kun skal avlegge prøve, må også sende søknad innen påmeldingsfristen.

Påmelding til sentrale hovedkurs gjøres fra medlemssidene: www.nrh.no

Velg medlemssider. Logg inn med medlemsnummer og passord.

Velg fane: Påmelding. Du vil få en bekreftelse på at søknaden er mottatt, til den e-post adressen som er registrert på deg i databasen.

Vær obs på at det er flere klasser og boalternativer liggende i rullegardin valgene. Oppgi ønske om romkamerat. Allergier, sykdom eller annet som kan være nyttig for kursledelsen å vite føres på «annen informasjon»

Betaling: Kursavgift og oppholdskostnader faktureres samlet kort etter påmeldingsfristen.

Betalingsfrist: Omgående

De som ikke har gjort opp innen forfall, risikerer å bli strøket som deltager.

Kursavgiften refunderes ikke ved en eventuell avmelding fra kurset, **uansett årsak.**

Kursrefusjon: De som godkjenner klasse A / 1.g Re-godkjenner (under hovedkurset eller ved senere kontinueringsprøver) kan søke om kursrefusjon etter følgende satser:

Ettersøknin: kr 2500,-
Lavine: kr 3000,-
Katastrofe: kr 1900,-

Godkjente ekvipasjer på fordypningslag kan søke refusjon dersom hele hovedkurset følges.

Søknad må sendes NRHs administrasjon senest to uker etter at ukas arbeid og søksprøver er bestått.

Sendes: post@nrh.no

Refusjonen kan helt eller delvis falle bort dersom NRHs økonomi tilsier dette.

Kursrefusjon gis maksimalt en gang pr disiplin pr sesong.

Husk Blåbok!

Krav til deltakelse på kurs

1. Generelt

1.1. Medlemskap

For å kunne delta på kurs som arrangeres av Norske Redningshunder må deltageren være medlem av organisasjonen. På forlangende skal gyldig kvittering for betalt medlemskap kunne fremlegges. Dette gjelder alle typer kurs uavhengig av hvilket nivå i organisasjonen som står ansvarlig for kurset.

1.2 Krav til føreres alder

Kursdeltager som ikke er fylt atten år skal ha foresattes tillatelse for å delta på kurs.

2 Søknaden

Søknad om deltagelse på kurs skal sendes til ansvarlig kursleder eller kurssekretær dersom ikke annet er oppgitt.

3 Krav til hunden

3.1 Raser

Hunder av alle raser, samt ikke raserne hunder kan benyttes. Unntak fra dette er raser som er definert som farlige/ulovlige hunder av Landbruksdepartementet og blandinger inneholdende slike. Det gjøres unntak fra dette for A-godkjente hunder som ble godkjent før den aktuelle rasen ble forbudt.

I tilfeller hvor det er tvil om raseopphavet påligger det hundefører å dokumentere at rasen ikke er ulovlig. Dersom hundefører ikke kan fremlegge slik dokumentasjon vil hunden ikke kunne brukes i NRH.

3.2 Helse

Alle hunder som deltar på kurs må være vaksinert mot valpesyke og attest kunne fremvises.

- Hund under ett års alder: Hunden må være minimum 10 uker ved siste vaksinasjon.
- Hund over ett års alder: Hunden skal være vaksinert ved minst 10 måneders alder og deretter skal siste vaksinasjon være utført for maksimum 3 år siden.
- Ved førstegangsvaksinasjon må det ha gått minimum 2 uker fra vaksinasjonsdato. Det anbefales at deltagende hunder også er vaksinert mot parvovirusinfeksjon og parainfluenza (kennelhoste).

3.3 Løpske tisper

Kursleder skal ha melding om løpske tisper slik at det om mulig kan tas hensyn til dette ved sammenstillingen av nybegynnerlag.

3.4 ID-merking

Hunden skal være ID merket.

4 Prioritering av kursdeltagere

Dersom et kurs får flere påmeldinger enn kurset har plasser til skal deltageren prioriteres etter denne rekkefølgen;

1. Søkere som skal regodkjenne
2. Søkere fra rasfarlige distrikt (Lavinekurs)
3. Søkere som skal opp til klasse A 1. gang
4. Søkere som har påbegynt sin utdanning

5 Iverksetting

Denne instruks er vedtatt av HS 14 desember 2003 og revidert av FTU 20. januar 2007

Beskrivelse av lagsnivå

Fordypningslag (A-tren):

Nivået på deltakerne skal være godkjente hundeførere, tidligere hundeførere med ny hund på godkjenningnivå. Ekvipasjer som har gjennomført B godkjenning og er på godkjenningnivå for A godkjenning, kan etter avtale med kursleder delta.

Formålet med treningen denne uken er å videreutvikle ferdigheter ut over godkjenningprogrammets krav. Trening på ferdigheter i henhold til godkjenningprogrammet gjennomføres på B tren.

B-tren

Nivået på deltakerne skal være på B – A godkjenningnivå.

Formålet med B tren er å videreutvikle ferdigheter opp mot godkjenningnivået klasse A.

Nybegynner:

Hensikten med laget er trening opp mot B godkjenning. Treningen kan omfatte alle ferdigheter som kreves ved B godkjenning. Deltakere regnes som rekrutt frem til B nivå. Treningen bør tilpasses individuelt. Det bør omfatte en gjennomgang av hva en leteaksjon innebærer.

FTU anbefaler at det i trenings lag rekrutt klargjøres for deltakerne at organisasjonens formål er å utdanne redningshunder. Ekvipasjene skal få tilbakemelding om egnethet.

SØKNADSSKJEMA - LOKALE OG SENTRALE KURS

Kursnr:		Tidspunkt:	
Medl. nr / navn:		Betal. medlemskontingent:	
Adresse:		Postnr / Sted:	
Tlf. privat:	Tlf. jobb:	Mobil:	
E-post:		Fødsel:	

Hundens navn:	Bane:	Født:
Hundens ID nr:	Tables vaksine gyldig til:	Pass nr:

Ved påmelding til klasse B ettersøkning / lavine (fyll ut det som er aktuelt)

Øvelse bestått	Dato	Sted
Appell		
Grunnkurs		
Bestått kl C		
Anbefaling til klasse B ettersøkning / lavine	Dato	Av hvem

SØKNADSSKIEMA

Type kurs:	Ettersøkning	Lavine	Ruin
Klasse C	☐	☐	☐
Klasse B	☐	☐	☐
Klasse A	☐	☐	☐
1. Gangs Re.	☐	☐	☐
Trening m/godkjent hund	☐	☐	☐
Trening mot klasse	☐	☐	☐
Nybegynner	☐	☐	☐
Grunnkurs	☐		

Jeg har ikke gjennomført de nødvendige søksprøver i forhold til godkjenningssystemet og ønsker å gjennomføre dem 1. dag på hovedkurset.

Sett X

Påmelding ettersøkning kl A/Re			Påmelding lavine kl A/Re			Påmelding ruin kl B / A / Re		
Bestått øvelse	Når	Hvor	Bestått øvelse	Når	Hvor	Bestått øvelse	Når	Hvor
Mørkesøk			Mørkesøk			B ettersøk		
Orientering			Orientering			B lavine		
Feltsøk			Søksprøvene			Godkjent til dato		Hvor
Spor			Parallelsøk			A ettersøk		
Rundering				Ja	Nei	A lavine		
Teigsøk			Klaustrofobi?	☐	☐			

Beskriv hvilket nivå du og din hund er på i de forskjellige øvelsene som inngår i den klassen du melder deg på:

--

Annen relevant informasjon: (matallergi, deling av rom o.l.)

--

Egenerklæring:

Jeg er klar over at jeg deltar på eget ansvar og at jeg også er ansvarlig for eventuell skade min hund måtte være årsak til. Dersom en skade skulle ramme meg og/eller min hund, kan jeg ikke fremme erstatningsansvar overfor Norske Redningshunder eller organisasjonens representanter, med mindre skaden skyldes grov uaktsomhet fra deres side.

Jeg er klar over at jeg ikke kan delta på kurset / prøven / samlingen dersom jeg selv eller hunden er syk. Deltagere på kurs plikter å sette seg inn i "Fellesinformasjon ved søknad til hovedkurs" (se: www.norske-redningshunder.no)

Jeg har lest og forstått, fellesinformasjon søknad til hovedkurs. (sett X, feltet er obligatorisk)

Sted / dato

Underskrift

Hovedstyret

Adresse	E-post	Telefon
Leder: Knut Skår Ålmenhagen 2, 6884 Øvre Årdal	knut.skar@nrh.no	93 22 38 36
Nestleder: Kathrine Sæverud Hauge Inga Bjørnsonsvei 78, 0969 Oslo	kathrine.hauge@nrh.no	95 75 11 99
Styremedlem: Stian Refsdal Vestjordet 3, 3830 Ulefoss	stian.refsdal@nrh.no	47 01 87 96
Styremedlem: Åse Eriksen Åkerøy Aspåsveien 12a, 8005 Bodø	ase.e.akeroy@nrh.no	95 97 65 26
Styremedlem: Kristin Wear Prestrud Langgata 75, 2020 Skedsmokorset	kristin.wear.prestrud@nrh.no	92 40 69 36
Styremedlem: Morten Kvammen Kristensdalen 5, 9910 Bjørnevatn	morten.kvammen@nrh.no	91 35 04 84
1. varamedlem: Steinar Løvaas Lyshaugveien 30, 9310 Sørreisa	stiovaas@online.no	93 09 00 46
2. varamedlem: Mari Strand Mostuna 4, 6154 Ørsta	mari-st@online.no	41 51 67 43
3. varamedlem: Mette Kiær Sørensen Lommedalsveien 360, 1350 Lommedalen	mettek-s@online.no	48 00 72 81

Administrasjonen

Tamburveien 5, 1406 Ski, telefon 02615

Daglig leder: Jim Olav Hansen	joh@nrh.no	93 40 26 15
Organisasjonssekretær: Hege Iversen	post@nrh.no	45 23 29 00
Regnskapsmedarbeider: Jorunn Anita Svensen	regnskap@nrh.no	93 47 76 15
Beredskapsleder: Stig Mebust	stig.mebust@nrh.no	90 91 48 38
Redningsbutikken		45 23 29 00

Fagteknisk utvalg, FTU

Leder: Theresia Staaland, leder og ansvar for instruktørutdanningen	theresia.staaland@nrh.no	95 10 66 98
Kjommeveien 220, 3626 Rollag		
Sjur Haugen, sekretær og ansvar for katastrofesøk	sjur.haugen@nrh.no	99 50 51 51
Brådalsvingen 2, 2022 Gjerdrum		
Tor Monsen, ansvar for lavine og grunnkurs	tor.monsen@nrh.no	40 42 76 93
Krokåsvegen 81, 5308 Kleppestø		
Aud Flemsæter, ansvar for ettersøkning og appell	aud.flemsater@nrh.no	93 88 16 76
Helleskjerva 91, 6222 Ikornnes		

Nasjonal beredskapsleder

Nasjonal beredskapsleder kontaktes normalt bare dersom distriktets beredskapsansvarlig ikke kan nås, i forbindelse med utkalling til aksjoner.		
Stig Mebust,	stig.mebust@nrh.no	90 91 48 38

Beredskapsansvarlig distrikt

Navn	Adresse	Post	Sted	Mob.	E-post	Ansvarlig til
Oslo, Asker og Bærum						
Murberg, Inge	Osloveien 34a	3511	Hønefoss	47 47 85 81	inge.murberg@nrh.no	31.12.2018
Innlandet						
Leiros, Nina	Rundenvegen 75	2760	Brandbu	48 18 65 25	nina.leiros@nrh.no	31.12.2018
Buskerud						
Flatin, Bård Erik	Mattisholtet 49	2074	EIDSVOLL VERK	90 82 22 36	baaderikflatin@gmail.com	31.12.2018
Telemark						
Flatin, Bård Erik	Mattisholtet 49	2074	EIDSVOLL VERK	90 82 22 36	baaderikflatin@gmail.com	31.12.2018
Agder						
Rabben, Kent Moe	Brattvoll platå 86	4658	TVEIT	97 50 71 76	kent.rabben@online.no	31.12.2018
Sør-Rogaland						
Eriksen, Trond	C. Strømsvei 7 A	4019	STAVANGER	95057931	trond.eriksen@nrh.no	31.12.2018
Hordaland						
Døving, Christian S.	Hvorupsvei 4a	5178	LODDEFJORD	99 62 03 08	christian.doving@gmail.com	31.12.2018
Sogn og Fjordane						
Døving, Christian S.	Hvorupsvei 4a	5178	LODDEFJORD	99 62 03 08	christian.doving@gmail.com	31.12.2018
Møre og Romsdal						
Engetrøen, Per GunnarHageveien 29		6152	ØRSTA	48 17 65 80	perenget@live.com	31.12.2018
Trøndelag						
Nilsen, Wenche	Brundalen 13c	7058	Jakobsli	92 68 89 12	wenchenilsen2009@live.no	31.12.2018
Søndre Nordland						
Johansen, Else-Iren	Alstadtoppen 48	8072	BODØ	95 28 76 09	elsire@online.no	31.12.2018
Hålogaland						
Nicolaysen, Tore	Steinsletta 17	8522	BEISFJORD	90 72 27 69	tore.nicolaysen@nrh.no	31.12.2018
Troms						
Nicolaysen, Tore	Steinsletta 17	8522	BEISFJORD	90 72 27 69	tore.nicolaysen@nrh.no	31.12.2018
Finnmark						
Waalder, Alf	Reistadlia 2	9513	ALTA	97 67 78 80	alf@altakart.no	31.12.2018
Østfold og Follo						
Vik, Toril	Bjørnekroken 55	1430	ÅS	90 75 07 70	t.b.vik@online.no	31.12.2018
Romerike						
Vik, Toril	Bjørnekroken 55	1430	ÅS	90 75 07 70	t.b.vik@online.no	31.12.2018
Nord-Rogaland						
Vestfold						
Flatin, Bård Erik	Mattisholtet 49	2074	EIDSVOLL VERK	90 82 22 36	baaderikflatin@gmail.com	31.12.2018

Distriktsinstruktører

Disiplin	Navn	Mob.	E-post	Oppnevnt til
Oslo, Asker og Bærum				
Sommer	Gunnerud, Erik	99 21 31 02	e-gunner@online.no	23.12.2016
Vinter	Gundersen, Per Olav Håseth	95 78 00 68	sarponrh@gmail.com	29.11.2018
Innlandet				
Sommer	Olsrud, Bjørn Tore	95 29 20 05	bjorn.olsrud@nrh.no	31.12.2017
Vinter	Klingenberg, Oddbjørn	91 61 86 82	oddbjorn.klingenberg@gmail.com	31.12.2018
Buskerud				
Sommer	Grøndalen, Vidar	92 63 05 57	v_grondal@hotmail.com	03.02.2018
Vinter	Grøndalen, Vidar	92 63 05 57	v_grondal@hotmail.com	03.02.2018
Telemark				
Sommer	Staaland, Theresia	95 10 66 98	theresia.staaland@nrh.no	31.12.2019
Vinter	Lien, Bente	91 19 33 47	bente.lien@istorm.no	31.12.2018
Sør-Rogaland				
Sommer	Larsen, Tone	95 74 34 58	tone-larsen@lyse.net	17.09.2018
Hordaland				
Sommer	Gullstein, Leif	99 52 31 51	marduk@online.no	31.12.2018
Vinter	Monsen, Tor	40 42 76 93	tor.monsen@nrh.no	31.12.2018
Sogn og Fjordane				
Sommer	Sæterdal, Helene H.	91 56 55 14	aicohhs@hotmail.com	31.12.2018
Vinter	Skår, Knut	93 22 38 36	knut.skar@nrh.no	31.12.2018
Møre og Romsdal				
Sommer	Flemsæter, Aud	93 88 16 76	aud.flemsater@nrh.no	31.12.2018
Vinter	Dyrkorn, Kristin	90 98 70 79	krimarid@online.no	31.12.2018
Trøndelag				
Sommer	Dille, Anne Kathrine	91 71 40 99	akdille@gmail.com	31.12.2018
Vinter	Bøe, Martin	91 32 70 66	mart-bo2@online.no	31.12.2018
Søndre Nordland				
Sommer				
Vinter	Knutsen, Cicilie	99 02 57 04	ciciknut@online.no	28.07.2018
Hålogaland				
Sommer	Vasseng, Helge	93 00 70 33	helge.vasseng@gmail.com	31.12.2018
Troms				
Sommer	Sørensen, Lisbet	95 73 39 42	likasoer@online.no	31.12.2018
Vinter	Bengtsson, Susanne	99 73 34 28	sus-be@online.no	31.12.2018
Finnmark				
Sommer	Kaasen, Lena Iversen	99 23 34 46	lena@altadyreklinikk.ko	28.03.2018
Vinter	Pedersen, Heidi Elisabeth	90 62 87 05	brikke2@hotmail.com	31.12.2016
Østfold og Follo				
Sommer	Iversen, Hege	45 23 29 00	hege.iversen@nrh.no	31.12.2018
Vinter	Holman, May-Elin	46 66 86 59	may-elin@broadpark.no	31.12.2018
Romerike				
Sommer	Paulsen, Knut Helge	92 82 01 45	khe-paul@online.no	31.12.2017
Vinter	Lie, Olav Hallvard	91 91 79 62	olav.lie@nrh.no	31.12.2017
Vestfold				
Sommer	Nessem, Anders Sten	90 69 68 18	anders.sten.nessem@nrh.no	09.10.2017
Vinter	Nessem, Anders Sten	90 69 68 18	anders.sten.nessem@nrh.no	09.10.2017

Kameratstøtte

Norske Redningshunder Oslo, Asker og Bærum distrikt		
Sidsel Steiro	90 03 89 98	sidstei@online.no
Tina Treu Os	98 62 30 48	tina_treu@yahoo.no
Norske Redningshunder Innlandet distrikt		
Trine Teien	90 76 93 99	trine.teien@live.no
Mick Sheard	90 56 81 16	micks@online.no
Sølvi Trovåg	95 10 46 24	strova@online.no
Ingrid Stadheim	91 57 14 92	ingridstadheim@gmail.com
Norske Redningshunder Buskerud distrikt		
Pål Bakken	97 53 87 46	palbakken@live.no
Wenche Olsen	91 12 48 90	wenchei100@gmail.com
Frode Haraldseth	45 27 04 51	froharal@online.no
Norske Redningshunder Telemark		
Inger Bråten	47 90 66 36	vbmaat2@online.no
Björg Kaasa	90 17 41 77	bjorgkaasa@hotmail.com
Norske Redningshunder Agder		
Jannicke Rabben	95 94 15 65	jannicke.rabben@nrh.no
Inger Bråten	47 90 66 36	vbmaat2@online.no
Norske Redningshunder Sør-Rogaland		
Jannicke Rabben	95 94 15 65	jannicke.rabben@nrh.no
Aud Gulaker Finbak	92 83 45 18	aud@finbak.net
Norske Redningshunder Hordaland distrikt		
Bente Aas Haugland Ankervold	95 73 16 17	benteha30@hotmail.com
Nina Haug	90 61 65 59	nina.haug@online.no
Norske Redningshunder Sogn og Fjordane distrikt		
Rune Hunderi	94 81 84 51	rune.hunderi@hydro.com
Elin-Mari Vallestad	97 42 88 98	elinvallestad@hotmail.com
Norske Redningshunder Møre og Romsdal distrikt		
Kristin Dyrkorn	90 98 70 79	krimarid@online.no
Wenche Osborg	95 11 16 32	wosborg@hotmail.com
Norske Redningshunder Trøndelag distrikt		
Martin Bøe	91 32 70 66	mart-bo2@online.no
Anne Kathrine Dille	91 71 40 99	akdille@gmail.com
Norske Redningshunder Søndre Nordland distrikt		
Bjørn Egil Hansen	95 41 94 92	bjornegil1973@gmail.com
Hege Kristoffersen	41 43 32 06	hegevg@yahoo.no
Norske Redningshunder Hålogaland distrikt		
Kirsti Dragvik Boger	92 66 48 62	dr-boger@online.no
Roar Antonsen	41 69 97 44	roar306@hotmail.com
Heidi Regine Johnsen	45 61 48 38	heidi.regine@vkbb.no
Johan H. Weydahl	91 30 62 60	johan.weydahl@gmail.com
Rita Elisabeth Vasseng	90 09 52 24	rita.vasseng@gmail.com
Norske Redningshunder Troms distrikt		
Susanne Bengtsson	99 73 34 28	sus-be@online.no
Line Norum	91 77 41 95	line7norum@gmail.com
Norske Redningshunder Finnmark distrikt		
Gry-Jorann Niskavara	91 56 77 52	gry.niskavara@gmail.com
Liv Torunn Johansen	95 13 38 37	livtjohansen@gmail.com
Norske Redningshunder Østfold og Follo distrikt		
Siri Bjørdal	93 29 18 06	bjordal.s@pg.com
Ronny Iversen	91 84 60 41	ronny.iversen@nrh.no
Mo, Reidun	41 35 71 35	reidun.rm@gmail.com
Norske Redningshunder Romerike distrikt		
Lise Ljungmann Haugen	90 11 94 42	lise-ljungmann.haugen@norges-bank.no
Bente Hveem	47 29 29 66	bente.hveem@icloud.com
Norske Redningshunder Nord Rogaland distrikt		
Norske Redningshunder Vestfold distrikt		
Silje Eftang	90 01 18 86	siljeeftang@hotmail.com
Kenneth Holtan	90 05 49 55	k_holtan@hotmail.com

Distriktskontakt

Oslo, Asker og Bærum distrikt	Eirik Stenhaug	90 60 57 25	eirik.stenhaug@nrh.no
Hed/Opp distrikt	Alf Dalby	90 54 27 14	alf.dalby@nrh.no
Buskerud distrikt	Bakketun, Kjell Tore	90 19 73 02	kjelltorebakketun@gmail.com
Telemark distrikt	Kristin E. Larsen	99 27 03 47	kristin.eg.larsen@gmail.com
Agder distrikt	Jannicke Rabben	95 94 15 65	jannicke.rabben@nrh.no
Sør-Rogaland distrikt	Ronny Olsen	41 24 60 74	jambo.olsen@hotmail.com
Hordaland distrikt	Tor Monsen	40 42 76 93	tor.monsen@nrh.no
Sogn og Fjordane distrikt	Sæterdal, Helene H.	91 56 55 14	aicohhs@hotmail.com
Møre og Romsdal distrikt	Ronny Bunes	40 46 13 00	ronny.bunes@nrh.no
Trøndelag distrikt	Lill Hemmingsen Bøe	45 61 95 90	lillboe@online.no
Søndre Nordland distrikt	Cicilie Knutsen	99 02 57 04	ciciknut@online.no
Hålogaland distrikt	Johan H. Weydahl	91 30 62 60	johan.weydahl@gmail.com
Troms distrikt	Marit Kiil Silli	95 19 52 15	marit.silli@gmail.com
Finnmark distrikt	Bjerknes, Tone	92 43 88 46	tone.bjerknes@nrh.no
Østfold og Follo distrikt	Ronny Iversen	91 84 60 41	ronny.iversen@nrh.no
Romerike distrikt	Mathsen, Kenneth	92 40 92 09	bkenneth.mathsen@gmail.com
Nord Rogaland distrikt			
Vestfold distrikt	Hansen, Henning	95 11 71 45	henning_ha@hotmail.com

Etiske retningslinjer

Etiske retningslinjer for Norske Redningshunder (NRH) er et sett av normer og prinsipper til veiledning for organisasjonens medlemmer og ansatte.

- Som medlem av og ansatt i NRH er man selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med og etterleve de gjeldende etiske retningslinjer. NRH skal sørge for at disse er lett tilgjengelige, for eksempel på organisasjonens nettsider.
- Medlemmer og ansatte i Norske Redningshunder (NRH) plikter å overholde de vedtekter, instruksjoner og andre bestemmelser som til enhver tid gjelder for NRH. Dette innebærer også at alle må forholde seg til de vedtak som er fattet (av Representantskapet og Hovedstyret).
- Medlemmer og ansatte skal vise respekt og likeverd overfor andre og legge til rette for samarbeide innen egen organisasjon og med likesinnede organisasjoner innen redningstjenesten.
- Medlemmer og ansatte skal til enhver tid opptre på en måte som gagnar organisasjonen NRH og styrker den alminnelige tillit til denne.
- Tillitsvalgte og instruktører i NRH må være seg bevisst sin rolle i organisasjonen og ikke misbruke den tillit de blir vist.
- Medlemmer og ansatte har taushetsplikt angående private eller

på annen måte sensitive opplysninger man blir kjent med som medlem i eller gjennom sitt arbeid for NRH. Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende eventuelt har avsluttet sitt medlemskap/ansettelsesforhold i NRH.

- Ansatte må ikke bruke sin stilling for å oppnå gevinst for seg selv eller nærstående personer, men ved sine handle-måter opprettholde og heve respekten for sin stilling og dermed gi et godt inntrykk av NRH.
- Medlemmer og ansatte i NRH skal ikke bruke sin posisjon i organisasjonen for å oppnå personlig vinning.
- Hunden skal behandles med respekt og treningsmetodene som brukes skal ikke være i konflikt med dyrevernsloven.
- NRH-medlem eller ansatte som kommer på det rene med at disse etiske retningslinjene brytes, plikter å varsle tjenestevei om dette.
- Brudd på de etiske retningslinjene kan medføre disiplinærreaksjoner i henhold til vedtektene.

Etiske retningslinjer for NRH ble vedtatt av hovedstyret første gang 8. september 2007. Gjeldende revisjon av retningslinjene ble vedtatt av hovedstyret 08. oktober 2013.

Redningsbutikken

Besøk Redningsbutikken på medlemssidene

Her er et lite utvalg av varer som finnes i Redningsbutikken.

Besøk Redningsbutikken på medlemssidene, der finner du godt utstyr og bekledning til gode priser!

Merk bestillingen med navn, adresse og e-post.

Kun betalende medlemmer har mulighet til å bestille varer.

Varekjøp over kr 2000,- må forskuddsbetales. Bestill på vanlig måte, men avvent innbetaling til du har fått faktura med kid. Denne sendes til deg på e-post.

Benytt alltid kid nummer ved innbetaling.

Det tilkommer en ekspedisjonskostnad på kr 35,- på hver ordre. Porto vil også bli lagt til prisene.

Bestillinger vil bli behandlet fortløpende, men noe ventetid må i perioder påregnes.

Hvis bestilte varer ikke er på lager, vil det gis melding om dette.

Det er til enhver tid prisene på nettsidene som er de korrekte. Redningsbutikken vil med jevne mellomrom ha spesielle tilbud, som kun legges ut på disse sidene. Noen produkter kan også få en liten prisstigning som følge av bl.a økte varekostnader.

Pakken hentes på ditt lokale postkontor.

Ta kontakt med Hege eller Jim dersom du har spørsmål angående produktene våre.

Caps

130 kroner

Redningshunden 03-2017

Skalljakke 66°NORTH

Teknisk avanserte vann- og vindsiker, 3-lags Neo Shell® jakke. Puster godt uten å bygge opp fuktighet innvendig. Høy hals og justerbar hette med visir sørger for å holde regnet unna. Jakken har flere romslige lommer, som er beskyttet med vanntette glidelåser. I tillegg er det også en innvendig lomme tilpasset radio. Toveis vanntett glidelås i fronten. Ellers kan jakken justeres både nede og i ermene. Den kommer med NRH-logo på begge armer, teksten "Norske Redningshunder" på ryggen, og godt med reflekser.

Ved å bestille gjennom distrikt eller lokallag får medlemmene jakken rimeligere dersom det blir bestilt flere enn fem. Bestilling fra distrikt eller lokallag sende til post@nrh.no. Str XS-XXXL.

Pris: 2950 kroner

(hvis distrikt eller lag bestiller flere enn fem stykker), ellers 3250 kroner.

Klistermerker

35 og 85 kroner

Redningshunden 03-2017

Foto: Alf Dalby

